ΤΕΥΧΟΣ 41 ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2014
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2013-2014
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ
ΣΠΑΡΤΗ ΑΛΚΜΑΝΟΣ 1 (ΛΕΩΠΟΥΛΕΪΚΑ)
ΤΗΛ. 27310 -23113

Φωτεινές Ημέρες του Εκπαιδευτηρίου μας

«Πορεία 40 ετών προς το φως»

Το έτος 1974, ιδρύθηκε στη Σπάρτη το Ιδιωτικό Εκπαιδευτήριο «ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ». Το έτος 2014 συμπληρώθηκαν ήδη 40 χρόνια λειτουργίας του εκπαιδευτηρίου. Κτισμένο σε έκταση 30 στρεμμάτων, με κτιριακές εγκαταστάσεις και παιδικές χαρές Ευρωπαϊκών προδιαγραφών, εξοπλισμένο με τα τελειότερα εποπτικά – εκπαιδευτικά μέσα και επανδρωμένο με άριστο διδακτικό προσωπικό, εξοπλίζει τους μαθητές μας με αρετές, γνώσεις, αυτοπεποίθηση και τους προετοιμάζει ώστε να είναι ΟΙ ΝΙΚΗΤΕΣ στον κοινωνικό στίβο.

Ο συνδυασμός της παραδοσιακής παιδαγωγικής διδασκαλίας με τα σύγχρονα παιδαγωγικά εκπαιδευτικά μέσα, εγγυάται τη σταθερή και ανοδική πορεία του Εκπαιδευτηρίου μας, προς το φως. Οι «Φωτεινές Ημέρες», δημιούργημα μαθητών και δασκάλων, αποτελούν τρανή απόδειξη της εκπαιδευτικής εργασίας η οποία συντελείται στο Πρότυπο Ιδιωτικό Εκπαιδευτήριο Σπάρτης.

Οι βραβεύσεις και διακρίσεις σε Πανελλήνιους, αλλά και Πανευρωπαϊκούς Διαγωνισμούς, είναι πολλές και αναδεικνύουν μια μόνο πτυχή της πλούσιας εκπαιδευτικής και κοινωνικής δράσης του Εκπαιδευτηρίου μας.

Χαρακτηριστικά αναφέρουμε: τα 27 πανελλήνια βραβεία σε διαγωνισμούς Ζωγραφικής – ποίησης – λογοτεχνίας. Έχουμε αποσπάσει 2 φορές το Πανευρωπαϊκό βραβείο ECO SCHOOL για την οικολογική δραστηριότητά μας. Έχουμε 2 πανελλήνια βραβεία από τη unicef. Έχουμε παρουσιάσει τα οικολογικά εκπαιδευτικά μας προγράμματα: το έτος 1996 στην Αργυρούπολη - στο Κερατσίνι – στον Κορυδαλλό – στο Θησείο, το έτος 1997 στη Χίο, το έτος 1999 στη Θάσο, το έτος 2007 στο Λαύριο και το έτος 2010 στην Κόρινθο.

Ο σύνδεσμος των απανταχού ευρισκομένων Ελλήνων, έχει γνωρίσει το Πρότυπο Ιδιωτικό Εκπαιδευτήριο Σπάρτης, μέσα από τις πολλαπλές διακρίσεις του και επανειλημμένως έχει καλέσει την ιδιοκτήτρια Κα Βάννα Πολυχρονάκου, να ηγηθεί εκπαιδευτικών αποστολών, οι οποίες σκοπό έχουν την ανάπτυξη των σχέσεων μεταξύ Ελλάδος και ομογένειας. Οι εκπαιδευτικέ αυτές αποστολές έχουν ως εξής :

ΕΤΟΣ 1986: Με κλιμάκιο 10 Εκπαιδευτικών, η Κα Β. Πολυχρονάκου επισκέπτεται τη Μελβούρνη.

ΕΤΟΣ 1988: Το Πρότυπο Ιδιωτικό Εκπαιδευτήριό μας, φιλοξενεί στη Σπάρτη ομάδα 40 Ελληνοπαίδων από τη Μελβούρνη.

ΕΤΟΣ 1989: Φιλοξενούνται στην Ζιμπάμπουε δάσκαλοι και 18 απόφοιτοι του Σχολείου μας.

ΕΤΟΣ 1990: 40 μαθητές και απόφοιτοι επισκέπτονται την Καλιφόρνια για 1 μήνα.

Τα ταξίδια στο εξωτερικό εισάγονται έκτοτε στο επίσημο εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Σχολείου. Παρίσι – Ρώμη – Μαδρίτη – Κωνσταντινούπολη – Μιλάνο – Τάραντας, είναι μερικές από τις πόλεις που γνωρίζουν και περιηγούνται οι μαθητές μας.

Το Πρότυπο Ιδιωτικό Εκπαιδευτήριο Σπάρτης δεν προσφέρει μόνο ποιοτική εκπαίδευση στους μαθητές του. Είναι πυρήνας των πολιτιστικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων, διαδραματίζει ρόλο σημαντικό στη ζωή της Σπάρτης μας, ενεργοποιώντας γονείς και το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον, στις πολυποίκιλες δραστηριότητες του Εκπαιδευτηρίου.

Με τη βοήθεια των οικογενειών των μαθητών μας, παρουσιάζουμε ένα σημαντικό φιλανθρωπικό έργο. Το γηροκομείο Σπάρτης, το Άσυλο Ανιάτων, το σωματείο ΕΛΠΙΔΑ, το παιδικό χωριό SOS, το Χαμόγελο του Παιδιού, η Πνευματική Εστία Σπάρτης, έχουν δεχθεί σημαντικά χρηματικά ποσά, προερχόμενα από τη χριστουγεννιάτικη αγορά που οργανώνει κάθε χρόνο το Εκπαιδευτήριο [BAZAAR]. Το σχολικό Έτος 2013-2014 ολοκληρώνεται με τις εξής διακρίσεις του Σχολείου μας: α) 1η θέση στο εκπαιδευτικό παιχνίδι «Σπαρτακιάδα», το οποίο διοργανώνεται με την συμμετοχή Σχολείων, κατά τη διάρκεια του «Σπάρταθλον».

β) 1η θέση στους σχολικούς αγώνες μπάσκετ δημοτικών σχολείων, οι οποίοι διοργανώθηκαν στην κεντρική πλατεία Σπάρτης

γ) 1η θέση στη βράβευση των συμμετοχών, κατά τις Αποκριάτικες εκδηλώσεις του Δήμου Σπάρτης.

δ) 2ος έπαινος στο Διαγωνισμό ποίησης, τον οποίον διοργάνωσε στο Νομό μας, η μη κερδοσκοπική ένωση με την επωνυμία «Χείλων ο Λακεδαιμόνιος»

ε) Βραβεύσεις των μαθητών μας Ε΄ και Στ΄ στο Διαγωνισμό της Μαθηματικής εταιρίας.

Ευχόμαστε να συνεχίσουν την πορεία τους προς το φως, οι «Φωτεινές Ημέρες», ώστε να γίνουν ο αμεσότερος δίαυλος επικοινωνίας, ανάμεσα στο Εκπαιδευτήριό μας και την κοινωνία της Σπάρτης μας.

Επίσης, το αγαπημένο μας Εκπαιδευτήριο, να αξιωθεί να γιορτάσει τα 50 ακόμη και 100 χρόνια λειτουργίας, μέσα από την καταξίωση και την αγάπη των μαθητών και των αποφοίτων του, οι οποίοι - ως γονείς τώρα πια οι ίδιοι - εμπιστεύονται την μόρφωση και διαπαιδαγώγηση των παιδιών τους, στην αγκαλιά του αγαπημένου τους Εκπαιδευτηρίου.

Η Συντακτική επιτροπή

Μπροστά στον Άγιο Δημήτριο θεσσαλονίκης

Γιορτή του βιβλίου. Τα Ελαφάκια παρουσιάζουν τα γνωστότερα παραμύθια του κόσμου

Στον Αγιασμό για την έναρξη του Σχολικού έτους όλοι οι μαθητές παίρνουν δώρα συμβολικά

ΠΡΟΤΥΠΟ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ

συνεχίζει την επιτυχημένη πορεία του

ΔΗΜΟΤΙΚΟ

* Αγγλικά κάθε μέρα σε όλες τις τάξεις
* Γερμανικά από την Ε΄τάξη
* ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ
* Μελέτη στο σχολείο έως τις 3.30 μ.μ.
* Διαδραστικοί πίνακες στις τάξεις
* Αθλητικές δραστηριότητες Μπάσκετ, Βόλεϋ, Πιγκ-πόγκ, Τένις, Χορός.
* Πηλοπλαστική - Ζωγραφική
* Ειδικά προγράμματα για τις εργαζόμενες μητέρες.

ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΕΣΑ ΣΕ 28 ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ.
ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΜΕ ΤΟ ΟΛΟΗΜΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕ ΜΕΛΕΤΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΤΗΝ Α΄ ΤΑΞΗ

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ-ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

Υπερσύγχρονο, χαρούμενο, συνεχώς ανανεωμένο το νηπιαγωγείο μας και ο παιδικός σταθμός λειτουργούν με τα τμήματα:
* ΕΛΑΦΑΚΙΑ - ΣΠΟΥΡΓΙΤΑΚΙΑ - bébé
* ΟΛΟΗΜΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 7 π.μ. - 4 π.μ.
* ΗΜΙΔΙΑΤΡΟΦΗ Ή ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗ
* ΠΑΙΔΟΤΟΠΟΣ - ΚΟΜΠΙΟΥΤΕΡ - ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ.

Χαρίστε στο παιδί σας ευτυχισμένα παιδικά χρόνια αναθέτοντας το ξεκίνημα της ζωής του στο "ΠΡΟΤΥΠΟ" ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ

40 χρόνια πείρας, ευσεινήδητης εργασίας και αναγνωρίσεως στον πανελλαδικό και πανευρωπαϊκό εκπαιδευτικό χώρο, εγγυώνται για το παιδί σας την καλύτερη εκπαίδευση και την επιτυχία στη ζωή

ΤΙΜΕΣ ΠΟΛΥ ΠΡΟΣΙΤΕΣ

Εγγραφές καθημερινά 8 π.μ.- 8 μ.μ. τηλ. 27310 - 23113

«ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ»

Τάξη Α΄

Τα χρόνια περνούν, οι εποχές αλλάζουν, όμως η ανάγκη των παιδιών για παιχνίδι παραμένει η ίδια. Παιδιά του σήμερα μπαίνουν στη μηχανή του χρόνου και συναντούν τα παιδιά της αρχαίας Ελλάδας. Συζητούν για τα παιχνίδια τους και τα συγκρίνουν. Βρίσκουν τις διαφορές, οι ομοιότητες όμως είναι περισσότερες.

ΚΟΥΔΟΥΝΙΣΤΡΑ – Πλαταγή:

Παιδί της σημερινής Σπάρτης:

Πριν λίγο καιρό η μαμά μου γέννησε ένα πολύ όμορφο μωρό. Είναι πολύ γλυκούλι και γελάει συνέχεια. Όταν όμως αρχίζει να κλαίει δεν σταματάει με τίποτα. Ξεσηκώνει ολόκληρη την πολυκατοικία. Το μόνο πράγμα που μπορεί να τον πρεμήσει είναι η αγαπημένη του κουδουνίστρα.

Πάρης Καλομοίρης

Παιδί της αρχαίας Αθήνας:

Δεν ξέρω τι είναι η πολυκατοικία που είπες, όμως το ίδιο ακριβώς γίνεται και στο δικό μας σπίτι. Το μικρό μου αδελφάκι όταν κλαίει ακούγεται σε όλη τη γειτονιά. Μόνο η πλαταγή του το κάνει να ξεχαστεί και να σταματήσει τα κλάματα. Είναι μία πήλινη κουδουνίστρα που μέσα έχει πετρα-δάκια.

Σωτήρης Πετροπαυλής

BARBIE – Πλαγγόνα:

Τα Χριστούγεννα ο Άγιος Βασίλης μου έφερε μια πολύ όμορφη κούκλα. Έχει ξανθά μακριά μαλλιά και γαλάζια μάτια. Φοράει ένα κόκκινο βελούδινο φόρεμα και ψηλά τακούνια. Την πλένω, τη χτενίζω, την πηγαίνω βόλτα με το αυτοκίνητο, ακόμα και διακοπές. Είναι μία Barbie. Είναι η καλύτερή μου φίλη.

Βασιλική Τσιγκανέ

Πρέπει να σε αγαπάει πολύ αυτός ο Άγιος Βασίλης για να σου κάνει ένα τόσο όμορφο δώρο. Εμένα ο πατέρας μου, μου έφερε κάτι παρόμοιο πριν από λίγες μέρες. Μία όμορφη πλαγγόνα, δηλαδή κούκλα. Δεν έχει μακριά μαλλιά, ούτε γαλάζια μάτια. Την προσέχω όμως πάρα πολύ γιατί είναι από πηλό και φοβάμαι να μην μου σπάσει. Η μαμά μου, έφτιαξε έναν όμορφο μικροσκοπικό μανδύα για να την ντύσω.

Κωνσταντίνα Παναγιωτοπούλου

ΠΟΔΗΛΑΤΟ – Άθυρμα:

Στα γενέθλιά μου, ο πατέρας μου, μου έφερε ένα μεγάλο ποδήλατο με ταχύτητες. Έχει και κουδούνι. Τα απογεύματα, αφού έχω τελειώσει το διάβασμα, φοράω το κράνος και τις επιγονατίδες μου και πηγαίνω βόλτες.

Γιάννης Τζουνάκος

Ο πατέρας μου, μου έφτιαξε ένα μεγάλο πήλινο αλογάκι με ρόδες που το λένε άθυρμα. Με το σκοινάκι του το σέρνω σε όλο το σπίτι. Πολλές φορές ανεβαίνω κι εγώ επάνω και βάζω τον μεγάλο μου αδελφό να με τραβάει και να με πηγαίνει βόλτες.

Χριστόφορος Κερασιώτης

BEYBLADE – Σβούρα:

Έχω μια μεγάλη συλλογή από beyblade, δηλαδή σβούρες που η καθεμία έχει διάφορες ικανότητες και τους εκτοξευτήρες τους. Μαζευόμαστε με τους φίλους μου και κάνουμε αγώνες. Δίνουμε το σύνθημα: «3, 2, 1, Let it rip!», ή «3, 2, 1, Ρίξτε τις σβούρες σας!» και το παιχνίδι αρχίζει.

Ζώης Κοτταράς

Εγώ έχω μία ξύλινη σβούρα που στην κάτω άκρη έχει ένα μεταλλικό καρφί. Μπορεί να περιστραφεί με δύο τρόπους. Με ένα σχοινάκι που το τυλίγω γύρω – γύρω και το τραβάω απότομα ή στρίβω το κεφάλι της με τα δάχτυλα. Όποια σβούρα γυρίζει περισσότερη ώρα από τις άλλες κερδίζει.

Στέφανος Βλάχος

ΜΠΑΛΑ – Σφαίρα:

Κάθε Πέμπτη απόγευμα πηγαίνω στο 5Χ5 και παίζω ποδόσφαιρο. Οι παίκτες της κάθε ομάδας φοράμε την ίδια στολή για να ξεχωρίζουμε από τους αντιπάλους. Πήρα ολοκαίνουργια ποδοσφαιρικά παπούτσια με καρφιά και μια δερμάτινη μπάλα σαν αυτή που έχουν οι επαγγελματίες ποδοσφαιριστές. Την μπάλα πρέπει μόνο να την κλωτσάμε με τα πόδια και δεν την πιάνουμε ποτέ με τα χέρια.

Παναγιώτης Φωτόπουλος

Η δική μου μπάλα (σφαίρα) είναι φτιαγμένη από αλογότριχες και απ' έξω έχει κομμάτια από ύφασμα ραμμένα. Δεν την χτυπάμε ποτέ με τα πόδια αλλά μόνο με τα χέρια. Το αγαπημένο μου παιχνίδι είναι το κερτίζειν. Οι παίχτες σπρώχνουν μια μικρή δερμάτινη μπαλίτσα με μπαστούνια.

Γιάννης Ζαΐμης

ΣΚΑΚΙ – Ζατρίκιον

Ο παπούς μου όταν είχε έρθει από την Αγγλία μου έμαθε να παίζω σκάκι. Μέχρι τότε απλά κουνούσα τα πιόνια χωρίς να ξέρω τις σωστές κινήσεις και τους κανόνες. Τώρα έχω γίνει πολύ καλός. Παίζω σκάκι και στον υπολογιστή με τους φίλους μου και τους κερδίζω.

Πραξιτέλης Χάνκοκ – Παναγόπουλος

Έβλεπα τον πατέρα μου να παίζει ζατρίκιο και δεν καταλάβαινα πως χρειάζεται τόση πολύ σκέψη για να μετακινήσεις ένα πιόνι. Μέχρι που μια μέρα κάθισα κοντά του για να μάθω και εγώ αυτό το παιχνίδι. Μου εξήγησε πως οι βασιλικές οικογένειες το χρησιμοποιούσαν για να μάθουν στα παιδιά τους ότι ο βασιλιάς είναι ανίσχυρος χωρίς το λαό του.

Τριαντάφυλλη Ασημακοπούλου

ΚΡΥΦΤΟ – Αποδιδρασκίνδα:

Το αγαπημένο μου παιχνίδι είναι το κρυφτό. Αρχικά τα βγάζουμε» για να δούμε ποιος θα «τα φυλάει». Μετά ένα παιδί μετράει μέχρι το δέκα και οι υπόλοιποι κρύβονται. Κερδίζει το παιδί που έχει μείνει χωρίς να το φτύσουν.

Μελίνα Παναγάκη

Ωχ, αυτό το παιχνίδι μοιάζει με την αποδιδρασκίνδα. Ένας παίκτης κλείνει τα μάτια του και οι άλλοι τρέχουν να κρυφτούν σε συγκεκριμένο χρόνο. Ο παίκτης ανοίγει τα μάτια του και ψάχνει να τους βρει. Κάθε φορά που βρίσκει έναν, πρέπει να προλάβει να τρέξει πίσω στη θέση του, αλλιώς χάνει.

Μαριάνθη Αναγνωστοπούλου

ΤΥΦΛΟΜΥΓΑ – Χαλκή μυία:

Ένα παιδί έχει το ρόλο της τυφλόμυγας. Δένουμε γύρω από τα μάτια ένα μαντήλι ώστε να μην μπορεί να βλέπει. Μετά τα υπόλοιπα παιδιά κινούνται γύρω του και το αγγίζουν ώστε να το μπερδέψουν. Μόλις το παιδί – τυφλόμυγα πιάσει ένα άλλο παιδί τότε αφού το ακουμπήσει προσπαθεί να μαντέψει ποιο παιδί είναι φωνάζοντας δυνατά το όνομά του. Αν καταφέρει να μαντέψει σωστά το όνομα του παιδιού που έπιασε τότε γίνεται αυτό τυφλόμυγα. Αν όμως μαντέψει λάθος τότε το παιχνίδι συνεχίζεται και τυφλόμυγα παραμένει το πρώτο παιδί.

Ιωάννα Φωκά

Στη χαλκή μυία τα παιδιά δένουν με μαντήλι τα μάτια ενός παίκτη που φωνάζει: «πάω να κυνηγήσω τη χρυσόμυγα». Οι άλλοι του απαντούν: «Θα την κυνηγήσεις αλλά δεν θα την πιάσεις» και τον χτυπούν με ραβδάκια. Ο παίκτης με τα δεμένα μάτια προσπαθεί να πιάσει έναν από αυτούς και μόλις τον πετύχει παίρνει τη θέση του.

Χαρά Ντοκάι

Κοκκαλίν:

Τα παιδιά έπαιζαν με ένα μικρό κόκαλο το οποίο έπαιρναν από το κάτω μέρος του ποδιού του κατσικιού ή του προβάτου. Κάθε μέρος του κόκαλου αυτού είχε και μία ονομασία. Βασιλιάς, βεζίρης, ψωμάς. Κλέφτης, γάιδαρος. Τα παιδιά κάθονταν κάτω και έριχναν το κοκκαλίν με τη σειρά. Ανάλογα με την πλευρά που έφερνε κάθε παιδί, έπρεπε να κάνει κάτι. Για παράδειγμα αν ερχόταν η πλευρά του βεζίρη έπαιρνε μια βέργα και εκτελούσε τις διαταγές του βασιλιά. Αν ένα παιδί έφερνε την πλευρά του ψωμά τότε δεν έκανε τίποτα. Αν έφερνε την πλευρά του κλέφτη, τότε τον χτυπούσε με ένα ραβδί ο βεζίρης, αφού πρώτα τον είχε διατάξει ο βασιλιάς. Αν ένα παιδί έριχνε το κοκκαλίν από την πλευρά του γαϊδάρου, έπρεπε να γκαρίξει.

Μαρία-Αιμιλία Φούρκα

Κολλαβίζειν – Ακινητίδα:

Το κολλαβίζειν είναι το «μπιζ». Ένας παίκτης στέκεται όρθιος και με το χέρι του σκεπάζει τα μάτια του. Ένας άλλος τον χτυπά και ρωτά με ποιο χέρι τον χτύπησε.

Η ακινητίδα είναι «αγαλματάκια ακούνητα, αμίλητα, αγέλαστα..». Οι παίκτες μόλις δοθεί το σύνθημα πρέπει να μείνουν ακίνητοι σε όποια στάση βρίσκονται. Εκείνος που θα κουνηθεί βγαίνει από το παιχνίδι.

Ειρήνη Βρεττάκου

Οι βιομηχανίες σήμερα κατασκευάζουν πανάκριβα και πολύπλοκα παιχνίδια. Τα παιδιά όμως προτιμούν να παίζουν με άλλα παιδιά με απλά μέσα και με πολλή φαντασία. Αυτά μας λένε τα πρωτάκια του 2014.....

Οικολογικό πρόγραμμα στο Σχολείο μας. Από το 1995 και κάθε 2 χρόνια ανανεώνεται η βράβευσή μας από την Ευρωπαϊκή Ένωση Eco-schools

Με σύνθημα: "όταν δίνεις χαρά – παίρνεις χαρά" επισκεπτόμαστε πάντα το Άσυλο Ανιάτων "Άγιος Παντελεήμων"

«Οι μαθητές της Στ' τάξης προτείνουν... Υπουργούς»

Εν όψει των εκλογών σας προτείνουμε κι εμείς κάποιον υπουργό! Η Ελλάδα μας χρειάζεται έναν ήρωα για να σωθεί από τη δύσκολη κατάσταση που έχει βρεθεί. Συγκεντρώσαμε λοιπόν φρέσκα πρόσωπα ικανά, να πάνε τη χώρα μας πολύ μπροστά! Διαβάστε προσεκτικά και ψηφίστε σωστά.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ Ναυτιλίας: Ποπάυ

Δεν υπάρχει καταλληλότερος υποψήφιος υπουργός για να αναλάβει το Υπουργείο Ναυτιλίας από τον Ποπάυ. Ο Ποπάυ είναι ένας ...ναύτης που εμφανίζει υπερφυσικές δυνάμεις όταν τρώει σπανάκι. Είναι πολλά χρόνια παντρεμένος με τη σύζυγό του Όλιβ. Η Όλιβ συχνά κατσαδιάζει τον Ποπάυ για ό,τι κι αν συμβαίνει. Έτσι ο Ποπάυ θα αντιμετωπίσει με ευκολία και χιούμορ οποιαδήποτε κατσάδα δεχθεί από τους ψηφοφόρους του. Στα 36 του χρόνια έχει οργώσει τις θάλασσες ταξιδεύοντας. Σίγουρα έχει να προτείνει πολλές καινοτομίες στο χώρο της ναυτιλίας. Χαρακτηρίζεται για την ικανότητά του να πείθει τους γύρω του ακόμα κι αν αυτό δεν το κάνει πάντα με πολιτισμένο τρόπο. Όταν θα τα βρει δύσκολα στη Βουλή, θα καταβροχθίσει το αγαπημένο του σπανάκι ...και θα πετύχει όλα όσα υποσχέθηκε στους ψηφοφόρους του.

Κωνσταντίνος Παπαϊωάννου

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ Πολιτισμού: Καραγκιόζης:

Υποψήφιος υπουργός για το Υπουργείο Πολιτισμού ο γνωστός σε όλους μας Καραγκιόζης. Δουλεύει ακούραστα στη σκηνή του θεάτρου σκιών για πολλά χρόνια κι έχει περιοδεύσει σε όλη την Ελλάδα. Είναι καταφερτζής. Τουμπάρει συνέχεια τον Πασά ..δεν θα καταφέρει να συνεννοηθεί με τους αρχαιολόγους και με όλους τους «διανοούμενους» της Ελλάδας; Ο Καραγκιόζης περιφρονεί τις υπουργικές πολυτέλειες και επιθυμεί μονάχα ένα πιάτο φαγητό και ένα ζευγάρι παντόφλες για να μην τριγυρνά ξυπόλυτος. Βοηθοί του θα είναι τα παιδιά του, τα Κολλητήρια κι έτσι δεν θα ξοδεύεται το κράτος για επιπλέον μισθούς. Η τέχνη για τον Καραγκιόζη είναι ολόκληρη η ζωή του. Θα κάνει τα πάντα να προσφέρει «οικονομία», γέλιο και ψυχαγωγία στο κοινό του. Εκπτώσεις στην τέχνη δεν κάνει ...κι όποιος τολμήσει να λοξοδρομήσει μια καρπαζιά από το εξασκημένο χέρι του Καραγκιόζη θα αποκτήσει. Ο Καραγκιόζης στο Υπουργείο Πολιτισμού μήπως και δούμε άσπρη μέρα!

Ψαθάς Νικόλαος-Κοσμάς

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ: Χάρι Πότερ

Υποψήφιος Υπουργός Χάρι Πότερ

- Καλησπέρα σας κύριε Πότερ! Αν και μόλις 20 χρονών αποφασίσατε να ασχοληθείτε με την πολιτική. Τι σας οδήγησε στην απόφαση σας αυτή;
- Καλησπέρα! Πάντα με γοήτευε ο χώρος της πολιτικής. Κι έτσι όπως έχουν καταντήσει τα πράγματα στην παιδεία, μόνο ένας μάγος όπως εγώ, θα μπορούσε να τα διορθώσει.
- Πείτε μας τι σκοπεύετε να αλλάξετε στο χώρο της εκπαίδευσης;
- Καταρχήν θα μάθω σε όλους τους εκπαιδευτικούς της χώρας το μαγικό ξόρκι που θα λένε στους μαθητές τους για να έχουν άριστη επίδοση χωρίς πολύωρο διάβασμα.
- Μάλιστα, ακούγεται ενδιαφέρον.
- Επίσης όλοι οι μαθητές θα κρατούν από ένα μαγικό ραβδί που θα τους βοηθάει να λύνουν τις εργασίες τους σωστά.
- Καλή επιτυχία στο έργο σας!
- Ευχαριστώ πολύ! Θα αλλάξω την εκπαίδευση με τρόπο μαγικό... Εμπιστευτείτε με!

Μαρία-Ειρήνη Καννελή

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ Οικονομικών: Ρομπέν των Δασών:

Υποψήφιος Υπουργός, Ρομπέν των Δασών:

Κυρίες και κύριοι, καλησπέρααα σας!!!

Μαζευτήκαμε απόψε εδώ στο δάσος των Ονείρων για να συζητήσουμε όλοι μαζί το οικονομικό μέλλον της

«ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»

ΤΑΞΗ Γ'

Η Ελληνική μυθολογία είναι το ωραιότερο παραμύθι του κόσμου. Γι' αυτό διδάσκεται σε πολλές χώρες, ιδιαίτερα στις Ευρωπαϊκές. Η Γ' τάξη του Δημοτικού μας παρουσίασε κομμάτια της Ελληνικής Μυθολογίας που αναφέρουν μύθους και θρύλους για την ονομασία τοποθεσιών της Λακωνίας.

Υάκινθος:

Ο Υάκινθος ήταν ένα βασιλόπουλο από τις Αμύκλες, γιος του Βασιλιά Αμύκλα. Ήταν τόσο όμορφος σα θεός του Ολύμπου. Ο Απόλλωνας ο θεός του Ήλιου τον αγαπούσε πάρα πολύ. Το ίδιο και ο Ζέφυρος ο θεός Άνεμος. Συχνά, ο Απόλλωνας κατέβαινε στη γη για να τον συνοδεύσει στο κυνήγι και σε διάφορα αγωνίσματα. Ο Ζέφυρος ζήλευε γιατί ο Υάκινθος προτιμούσε την παρέα του θεού Απόλλωνα.

Μια μέρα πήγαν να αγωνιστούν στη δισκοβολία οι δυο φίλοι. Ο Απόλλωνας πέταξε το δίσκο ψηλά στον ουρανό και ο Υάκινθος έτρεξε να τον πιάσει. Ο Ζέφυρος παρακολουθούσε γεμάτος ζήλια γιατί δεν τον είχαν καλέσει στο παιχνίδι τους. Φύσηξε λοιπόν με οργή και έστειλε το δίσκο στο κεφάλι του Υάκινθου, ο οποίος σωριάστηκε νεκρός.

Ο Απόλλωνας ήταν απαρηγόρητος, Έσκαψε το χώμα κλαίγοντας και έθαψε τον νεκρό φίλο του. Στο σημείο που το χώμα βάφτηκε κόκκινο από το αίμα φύτρωσε ένα λουλούδι πολύ όμορφο που μοσχοβολούσε. Είναι το λουλούδι Υάκινθος ή ζουμπούλι. Είναι η ανάμνηση του όμορφου παλικαριού…

Ηλέκτρα Κανελλάκου

Αμύκλες:

Οι Αμύκλες απέχουν 4 χλμ. από τη Σπάρτη. Το χωριό αυτό έχει διατηρήσει το όνομά του από τον Αμύκλα που ήταν βασιλιάς της περιοχής και πατέρας του Υάκινθου.

Οι αρχαίες Αμύκλες ήταν χτισμένες στο γειτονικό λόφο, που σήμερα ονομάζεται Λόφος της Αγίας Κυριακής. Το χριστιανικό εκκλησάκι είναι χτισμένο πάνω στα ερείπια του ναού του Υάκινθου και του Απόλλωνα στο μέρος που είχε ταφεί ο Υάκινθος το όμορφο και άτυχο παλικάρι.

Ο Υάκινθος έγινε το σύμβολο της ομορφιάς και της Άνοιξης. Οι γιορτές που οργανώθηκαν από το βασιλιά Αμύκλα προς τιμήν του γιου του και του Θεού Απόλλωνα ονομάστηκαν Υακίνθια και έγιναν γνωστές σε όλη την Ελλάδα.

Όταν οι Δωριείς κατέλαβαν την κοιλάδα του Ευρώτα και ίδρυσαν τη Σπάρτη οι κάτοικοι των Αμυκλών προτίμησαν να παραδοθούν για να μην καταστραφεί η πόλη τους.

Τρύφωνας Τσουμάκος

Λητώ:

Η Λητώ σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία ήταν κόρη των τιτάνων. Ήρθε στη γη με τη μορφή Λύκαινας, ψάχνοντας τη χώρα των Λύκων, την Λυκία. Την είδε όμως ο Δίας και την ερωτεύτηκε.. Όταν έμαθε η Ήρα, η επίσημη γυναίκα του Δία ότι η Λητώ είναι έγκυος, θύμωσε πολύ. Της απαγόρευσε να γεννήσει σε στεριά ή σε οποιαδήποτε μέρος κάτω από τον ήλιο. Όταν έφτασε η ώρα της να γεννήσει φάνηκε ένα μικρό νησί μέσα στη θάλασσα η Δήλος. Όλα τα άλλα νησιά του Αιγαίου σχημάτισαν ένα κύκλο γύρω από τη Δήλο για να κρύψουν το νησί και τη Λητώ από την οργή της Ήρας. Γι' αυτό ονομάστηκε το σύμπλεγμα των νησιών Κυκλάδες. Εκεί η Λητώ γέννησε τα 2 παιδιά της την Άρτεμη και τον Απόλλωνα.

Η Δήλος ήταν το ιερό νησί των αρχαίων Ελλήνων.

Εκεί υπάρχουν μόνον ναοί και ιερά και φυλάσσονταν τα χρήματα όλων. Δεν επιτρεπόταν να κατοικήσουν άνθρωποι στο ιερό νησί Δήλος.

Νικόλαρος Νικόλας

Οι Διόσκουροι:

Ο Δίας ήταν πολύ άτακτος και καθόλου πιστός στη γυναίκα του την Ήρα. Ερωτευόταν όποια ωραία γυναίκα έβλεπε. Για να πλησιάσει τη Λήδα που ήταν κόρη βασιλιά, και γυναίκα βασιλιά μεταμορφώθηκε σε κύκνο. Από την ένωση του Δία – Κύκνου και της Λήδας γεννήθηκαν δίδυμα αγόρια οι Διόσκουροι, ο Κάστωρ και ο Πολυδεύκης.

Ήταν ήρωες γενναίοι και τολμηροί. Είχαν πάρει μέρος στην αργοναυτική εκστρατεία.

Κάποτε μάλωσαν με 2 άλλα βασιλόπουλα. Στη μάχη που δόθηκε σκοτώθηκαν και οι τέσσερις. Ο Πολυδεύκης που ήταν αθάνατος δε δέχθηκε στην αρχή τη αθανασία που του πρόσφερε ο Δίας για να μη χωριστεί από τον αδερφό του. Τελικά υποχώρησε με την προϋπόθεση ο καθένας τους να ζει χωριστά από τον άλλο, μια μέρα στον κάτω κόσμο και μια μέρα στον Όλυμπο. Έτσι μοιράστηκαν την αθανασία. Οι άνθρωποι στη Λακωνία τους λάτρεψαν σα Θεούς. Επειδή ζούσαν πότε στον απάνω και πότε στον κάτω κόσμο τους έκαναν θεούς του Άδη. Στο Μουσείο της Σπάρτης υπάρχουν πολλά αγάλματα αφιερωμένα στους Διόσκουρους.

Παρουσιάζονται με τη μορφή 2 παλικαριών ή 2 καβαλάρηδων ή 2 αγγείων ή 2 φιδιών.

Πλευρίτης Αντώνης

Πελοπόννησος:

Η Πελοπόννησος είναι σύνθετη λέξη . προέρχεται από τις λέξεις νήσος και Πέλοπας, δηλαδή το νησί του Πέλοπα.

Σύμφωνα με τη μυθολογία η χερσόνησος ονομάστηκε έτσι από τον άτυχο γιο του Τάνταλου τον Πέλοπα.

Ο πατέρας του, τον έσφαξε και τον πρόσφερε μαγειρεμένο στους θεούς που τους είχε καλέσει σε τραπέζι. Ήθελε να δει αν οι θεοί θα καταλάβαιναν τι έτρωγαν. Οι θεοί βέβαια το κατάλαβαν αμέσως και δεν άγγιξαν το πιάτο τους. Ειδοποίησαν τον Ερμή να μαζέψει τα κομμάτια του Πέλοπα και του ξανάδωσαν ζωή. Ο Πέλοπας έγινε πολύ καλός βασιλιάς. Βασίλεψε στην Ολυμπία και οργάνωσε καλά τους Ολυμπιακούς αγώνες. Ο τάφος του υπήρχε στην Ολυμπία. Τον τιμούσαν ιδιαίτερα.

Ο κακός Τάνταλος τιμωρήθηκε σε αιώνιο μαρτύριο. Είναι στον Άδη. Διψάει και πονάει πολύ και ενώ γύρω του υπάρχουν όλα τα καλά, μόλις τα πλησιάσει εξαφανίζονται. Αυτό είναι «το μαρτύριο του Ταντάλου».

Παπαϊωάννου Βασιλική

Ανακαλύπτουμε τη "Μαγουλίτσα" στο οικολογικό μας πρόγραμμα "Οι παραπόταμοι του Ευρώτα"

Ο κ. Μάριος Τζωρτζάκης υπεύθυνος των πολιτιστικών θεμάτων του Δήμου μας επισκέφθηκε το Σχολείο μας και επέδωσε στους μαθητές των τάξεων Δ – Ε – ΣΤ αναμνηστικό δίπλωμα για τη νίκη τους στη "Σπαρτακιάδα"

Στην παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου το Δημοτικό μας δίνει δυναμικό παρόν πάντα με τον άψογο βηματισμό και το ήθος του

Με αυθεντικές χρυσοκέντητες Ελληνικές στολές, με κοσμήματα και καριοφίλια από τη συλλογή του Σχολείου, οι μαθητές μας ετοιμάζονται για την παρέλαση της 25ης Μαρτίου

χώρας μας! Σ' αυτή τη μυστική αποστολή που διεξάγεται τώρα μπροστά σας, συνένοχοι είμαστε όλοι! Μαζί θα αποφασίσουμε για την κατανομή του πλούτου της Ελλάδας μας!

Θα χωριστούμε σε μικρότερες ομάδες και θα ξεχυθούμε να συλλέξουμε χρήματα από αυτούς που έχουν για να τα μοιράσουμε σε αυτούς που δεν έχουν!

Ζήτω ο νέος Υπουργός!!!!!! Εσένα θέλουμε!!!!!

Παναγιώτα Δογαντζή

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής: Κοκκινοσκουφίτσα:

Η Κοκκινοσκουφίτσα στη Βουλή! Ύστερα από ατέλειωτες ώρες βόλτας στο δάσος η Κοκκινοσκουφίτσα γνωρίζει πολύ καλά ότι το δάσος είναι η πηγή της ζωής του πλανήτη μας! Αποτελεί φυσιογνωμία με έντονη οικολογική συνείδηση. Όποιος παραβλέψει τα αυστηρά μέτρα που θα πάρει για την προστασία του περιβάλλοντος ίσως γίνει τροφή σε κάποιον κακό λύκο… Με σλόγκαν «Περπατώ – περπατώ μες το δάσος, όταν είναι καθαρό» σας καλεί να την ψηφίσετε!.

Αθηνά Κουτρουβίδη

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ Εργασίας: Μπαρμπαστρούμφ:

Φίλοι ακροατές, καλεσμένος της ραδιοφωνικής εκπομπής «Ελλάδα πάμε μπροστά» ο υποψήφιος υπουργός εργασίας «Μπαρμπαστρούμφ»!

- Καλησπέρα σας! Ευχαριστώ για την πρόσκληση να έρθω στην εκπομπή σας. Στο χωριό μου εμείς βέβαια δεν έχουμε τέτοια μαραφέτια για να πούμε τη γνώμη μας …όταν ήθελα να πω κάτι στα στρουμφάκια μου τα καλούσα στην κεντρική πλατεία του Στρουμφοχωριού.
- Μπαρμπαστρούμφ, αν και είστε λίγο μεγάλος σε ηλικία θέλετε να εμπλακείτε στο χώρο της πολιτικής.
- Εντάξει δεν πνέω και τα λοίσθια, αντέχω! Άλλωστε αν δεν αναλάβω τη διοίκηση του υπουργείου εργασίας εγώ, ποιος είναι ικανότερος από εμένα να το κάνει;
- Βλέπω μιλάτε με πολύ σιγουριά για την εκλογή σας στη Βουλή. Δεν σας φοβίζουν οι πολιτικοί σας αντίπαλοι;
- Έχοντας εξοντώσει άπειρες φορές τις προσπάθειες του ασχημομούρη Δρακουμέλ να αφανίσει το Στρουμφοχωριό μου, σου λέω ότι δεν φοβάμαι τίποτα.
- Πείτε μας λοιπόν τι θα κάνετε;
- Πάντα στήριζα τους νέους, γι' αυτό ως κύριο μέλημά μου έχω θέσει τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας ώστε κανένας νέος να μην είναι άνεργος. «Στρουμφοεργαστείτε και τη χαρά θα αισθανθείτε!».

Αποστόλης Κουτρουβίδης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ Δημόσιας Τάξης & Προστασίας του Πολίτη: Επιθεωρητής Σαΐνης – Λούκυ Λούκ: (debate):

Παρακολουθείτε απόσπασμα από debate. Είναι πολύ της μόδας από τους πολιτικούς μας.

ΛΟΥΚΥ ΛΟΥΚ: Σαΐνη, πραγματικά δεν καταλαβαίνω τι δουλειά έχεις με την πολιτική. Δεν σου ταιριάζει το κοστούμι του πολιτικού. Φόρα την καπαρντίνα σου και άδειασέ μας τη γωνιά.

ΣΑΪΝΗΣ: Λούκυ Λουκ, νομίζω ότι η πολιτική θέλει ανθρώπους ήρεμους όπως εμένα κι όχι οξύθυμους σαν κι εσένα. Άσε που δεν έχει η Βουλή στάβλο να παρκάρεις το άλογό σου…

ΛΟΥΚΥ ΛΟΥΚ: Σαΐνη, τι σε κόφτει εσένα που θα παρκάρω τα' άλογό μου; Πήγαινε να εξιχνιάσεις κανένα έγκλημα… Χμ ..δε λέω στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης πολλά εγκλήματα γίνονται. Να ελέγξεις τα δέματα που στέλνονται στην αστυνομία.

ΣΑΪΝΗΣ: Ε, δεν τρώγεται άλλο! Εδώ ήρθαμε να συζητήσουμε για τα μελλοντικά μας πολιτικά σχέδια κι όχι να τσακωθούμε. Ο κόσμος θα αποφασίσει το νέο υπουργό …δηλαδή εμένα!

ΛΟΥΚΥ ΛΟΥΚ: Έναν cowboy θέλει το υπουργείο Δημόσιας Τάξης… Εμένα!!! Να τραβήξω σε όλους τα γκέμια.

ΣΑΪΝΗΣ: Καλύτερα να πας στα καρναβάλια. Άλλωστε εκεί θα συναντήσεις και τους περισσότερους υπουργούς από τη Βουλή.

Θανάσης Σκρέκας – Όλγα Ίλιε

«Η Αρχαία Σπάρτη μέσα από τα μάτια των μαθητών

(Δ΄ΤΑΞΗ)

Οι μαθητές της Δ΄ Τάξης μαθαίνουν βιωματικά την Ιστορία της αρχαίας Σπάρτης που ήταν μια ιδιαίτερη κοινωνία, με συγκεκριμένη δομή και φιλοσοφία. Ντύθηκαν πολεμιστές και φαινομηρίδες (φαίνεται ο μηρός) και έκαναν μια μικρή αναπαράσταση σκηνών από την καθημερινή ζωή των αρχαίων Σπαρτιατών. Διερεύνησαν τις δομές της σπαρτιατικής κοινωνίας και τους μύθους που συνδέονται με την πολιτειακή της οργάνωση. Ακολουθούν αποσπάσματα από τους ρόλους των μαθητών.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ, Ο ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ

«Οι σκληρές μάχες των Μεσσηνιακών πολέμων δεν θα είχαν κερδιθεί χωρίς την νομοθεσία μου, η οποία στοχεύει στην πειθαρχία και στην σκληραγωγία των πολιτών. Με την καθοδήγηση του Μαντείου των Δελφών κατέθεσα τη νομοθεσία μου, τη «Ρήτρα». Έχω σκοπό κανείς ξένος κατακτητής να μην καταφέρει να πατήσει το πόδι του στη Σπάρτη. Κατάφερα να συγκεντρώνονται οι Σπαρτιάτες που έχουν ηλικία πάνω από τριάντα έτη στην Απέλλα. Εκεί δεν ψηφίζουν αλλά μόνο αποδέχονται τα θέματα ή τα απορρίπτουν δια βοής. Για να αποφύγω τις διαμάχες στην πόλη, έπεισα τους κατοίκους να δώσουν την κτηματική περιουσία τους, και τη μοίρασα σε ίσα μερίδια. Ακόμη, έδωσα ίσα μερίδια γης και στους Περίοικους. Απαγόρευσα την χρήση χρυσού και ασημιού. Για χρήματα χρησιμοποιούμε σιδερένιο νόμισμα, πολύ βαρύ και μικρής αξίας που δύσκολα μπορούμε να το μεταφέρουμε. Οι άγραφοι νόμοι μου, η Μεγάλη Ρήτρα έχει στόχο τη δημιουργία μιας ιδανικής Πολιτείας. Τώρα που έφτιαξα τους νόμους θα φύγω από τη Σπάρτη και δε θα ξαναγυρίσω ποτέ. Έτσι οι συμπολίτες μου δε θα αλλάξουν ποτέ τη νομοθεσία γιατί ορκίστηκαν να μην το κάνουν μέχρι να γυρίσω πίσω....»

ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΑΓΙΣ

«Είμαι ο Άγις ο 4ος, ο βασιλιάς της Σπάρτης. Ανέλαβα ένα δύσκολο έργο. Διαδέχθηκα τον πατέρα μου σε ηλικία 20 ετών. Εκείνο τον καιρό η Σπάρτη είχε πολλά προβλήματα. Οι κάτοικοι είχαν γίνει 700 από 7000 και δικαιώματα είχαν μόνο οι 100. Αυτοί οι 100 ήταν οι πλούσιοι, ενώ οι φτωχοί είχαν χρέη και οι πιο πολλοί θανατώνονταν με μαρτύρια. Εγώ είχα σχεδιάσει να καταργήσω τα χρέη, να μοιράσω δίκαια τη γη και να δώσω πιο πολλά δικαιώματα. Μα μπροστά μου βρήκα τους αριστοκράτες και τους πλουσίους που έκαναν τα πάντα για να με σταματήσουν. Προσπάθησα να αντισταθώ μα ήταν δυνατοί και κατάφεραν να μου στήσουν παγίδα. Με ανάγκασαν να μην αλλάξω τίποτα, αλλά εγώ διαπραγματεύτηκα σκληρά και στο τέλος δέχτηκαν να καταργήσω τα χρέη. Έδωσα όλη μου την περιουσία στην πόλη μου για να βοηθήσω. Μετά από λίγο καιρό πήγα στην Ασία. Όσο έλειπα έμαθα πως οι αντίπαλοί μου εκμεταλλεύτηκαν την απουσία μου και με εκθρόνισαν. Όταν γύρισα στη Σπάρτη με έπιασαν και με βασάνισαν. Τώρα είμαι στο δρόμο για την εκτέλεσή μου. Δε φοβάμαι το θάνατο, γιατί είμαι ένας γνήσιος Σπαρτιάτης, μα λυπάμαι που δεν κατάφερα να πραγματοποιήσω όλα όσα ονειρεύτηκα για τη Σπάρτη....»

Με συγκίνησε πολύ η ιστορία του Άγιδος του 4ου και αν και είμαι κορίτσι ήθελα να υποδυθώ αυτόν το ρόλο.

ΜΠΕΝΟΥ ΣΟΦΙΑΝΝΑ

ΧΙΛΩΝ, Ο ΕΦΟΡΟΣ

«Είμαι ο Χίλων ο Λακεδαιμόνιος, ένας από τους 7 σοφούς. Πριν λίγες μέρες εκλέχθηκα από την Απέλλα για να αναλάβω αυτό το τιμητικό αξίωμα. Εγώ με τους άλλους τέσσερις εφόρους θα είμαστε υπεύθυνοι για πολύ σημαντικά θέματα της Σπάρτης. Γι΄αυτό πρέπει να είμαστε συνετοί και οι ενέργειες και οι αποφάσεις μας θα πρέπει να είναι για το καλό της Σπάρτης. Εμείς πρέπει να επιβλέπουμε τη δραστηριότητα όλων των σημαντικών αξιωματούχων. Επίσης, θα έχουμε την εξουσία και θα αποφασίζουμε σχετικά με τους περίοικους και τους είλωτες. Οι βασιλιάδες ορκίστηκαν να τηρούν τους νόμους της πόλης, ενώ εμείς οι έφοροι ορκιζόμαστε να διατηρούμε τη βασιλεία... Πιστεύω ότι η σοφία μου θα με βοηθήσει να είμαι σωστός και δίκαιος. »

ΒΛΑΧΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

ΧΑΡΙΛΑΟΣ, ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΠΕΛΛΑΣ

Είμαι ο Χαρίλαος, ο ανιψιός του νομοθέτη Λυκούργου. Εδώ και λίγο καιρό έχω γίνει 30 χρονών και έτσι μπορώ να πάρω μέρος

Θεατρικά δρώμενα κατά τη διάρκεια της εργασίας της Δ΄ τάξης

στην Απέλλα. Είναι η πρώτη φορά που παίρνω μέρος. Εκεί συμμετέχουν όλοι οι όμοιοι Σπαρτιάτες. Στην Απέλλα συζητούνται και παίρνονται σημαντικές αποφάσεις όπως η κήρυξη του πολέμου, οι συμμαχίες και οι συμφωνίες με άλλες πόλεις. Άρα θα πρέπει να προσέξω πολύ γιατί μια λανθασμένη απόφαση θα επηρεάσει το μέλλον της πόλης μου. Δεν θα πω πολλά λόγια γιατί εμείς οι Σπαρτιάτες δεν έχουμε μανία με τα λόγια. Λέμε λίγα αλλά κάνουμε πολλά.

ΞΥΔΙΑ ΜΑΡΙΑ

ΙΠΠΟΜΕΔΟΝΤΑΣ, Ο ΕΙΛΩΤΑΣ – ΔΟΥΛΟΣ

«Είμαι ο Ιππομέδοντας. Είμαι είλωτας και δουλεύω σκληρά. Δεν ανήκω στον αφέντη μου. Ανήκω στο Σπαρτιατικό κράτος, για το οποίο και δουλεύω. Ασχολούμαι με τις γεωργικές εργασίες στη γη των Ομοίων και δίνω ένα μέρος της σοδειάς στην πολιτεία. Η ζωή μου ήταν πολύ δύσκολη μέχρι τώρα. Δε θα ξεχάσω πως επέζησα από τα «Κρύπτεια», ο πιο αιματηρός θεσμός της Αρχαίας Σπάρτης. Κάθε χρόνο οι Έφοροι κήρυσσαν πόλεμο στους είλωτες. Θυμάμαι ακόμη πως οι νεαροί Σπαρτιάτες αφέθηκαν ελεύθεροι από την Πολιτεία στην περιοχή όπου δουλεύαμε και έπρεπε να σκοτώσουν όσους περισσότερους από εμάς μπορούσαν. Τώρα ζω με την οικογένειά μου και θέλω να ακολουθήσω στη μάχη το Σπαρτιατικό Στρατό. Στόχος μου είναι να διακριθώ στη μάχη και να καταφέρω να απελευθερωθώ εγώ και η οικογένειά μου...»

ΑΡΑΠΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

«ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΠΡΙΝ ΤΗ ΜΑΧΗ»

-ΑΓΙΑΤΙΔΑ – [ΜΗΤΕΡΑ]: Παιδί μου, εκεί που θα πας να θυμάσαι πως πάνω από όλα είναι η πατρίδα σου και πρέπει να την υπερασπιστείς μέχρι θανάτου. Εγώ και η πολιτεία σε αναθρέψαμε έτσι ώστε να γίνεις ένας ατρόμητος πολεμιστής. Θυμάμαι ακόμη την αγωνία που πέρασα όταν σε γέννησα και σε βάλανε σε μια σκάφη με κρασί για να δουν αν είσαι γερός. Όμως , οι αγωνίες μου δε σταμάτησαν εκεί. Σε ηλικία 7 ετών πήγες στο στρατόπεδο, στις όχθες του Ευρώτα. Έκανα την καρδιά μου πέτρα και σκέφτηκα ότι ανήκεις στη Σπάρτη και όχι σε εμένα. Τώρα πάρε την ασπίδα και γύρισε πίσω ή νικητής ή πεθαμένος.

- ΣΘΕΝΑΛΙΔΑΣ – [ΓΙΟΣ]: Μητέρα μην ανησυχείς για μένα. Η πορεία της ζωή μας είναι γραμμένη με αίμα. Όλα αυτά τα χρόνια προετοιμαζόμαστε για να είμαστε σκληροί και αδίστακτοι στη μάχη. Αν με χτυπήσει βέλος θα είναι κατάστηθα, ποτέ στην πλάτη.

- ΑΡΑΤΟΣ–[ΠΑΤΕΡΑΣ]: Γιε μου εμείς οι Σπαρτιάτες είμαστε Κυνηγοί της Αρετής: Αναζητούμε την αλήθεια την υπέρτατη. Αλλά δεν την αναζητούμε συζητώντας. Την αναζητούμε πολεμώντας .Όχι μόνο στην μάχη. Πολεμώντας στην ζωή. Δεν ζούμε διασκεδάζοντας. Διασκεδάζουμε ζώντας. Έχει μεγάλη διαφορά.

ΘΕΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ – ΤΣΟΥΛΟΓΙΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

«Ο ΚΛΕΩΝΥΜΟΣ ΖΗΤΑ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΠΥΡΡΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙ ΤΗ ΣΠΑΡΤΗ»

-ΚΛΕΩΝΥΜΟΣ: Εγώ ο Κλεώνυμος, γιος του βασιλιά της Σπάρτης Κλεομένη του Β΄, σου ζητώ βασιλιά των Μολοσσών να με βοηθήσεις να καταλάβω τη Σπάρτη. Ήταν μεγάλη αδικία που εγώ δε διαδέχτηκα τον πατέρα μου στο θρόνο και αναγκάστηκα να ξενιτευτώ στον Τάραντα της Ιταλίας. Τώρα ζητάω τη βοήθειά σου για να κατακτήσω τη Σπάρτη και να ανέβω στην εξουσία. Οι Σπαρτιάτες έχουν εκστρατεύσει στη Γόρτυνα της Κρήτης. Κανένας, λοιπόν, δεν μπορεί να μας εμποδίσει να κατακτήσουμε την απροστάτευτη Σπάρτη.

ΚΑΝΕΛΛΑΚΟΥ ΜΑΡΙΤΙΝΑ

-ΠΥΡΡΟΣ: Κλεώνυμε, είμαι σίγουρος πως μπορούμε μαζί να κατακτήσουμε τη Σπάρτη. Με 25.000 πεζικάριους, 2.000 έφιππους και 24 ελέφαντες κανείς Σπαρτιάτης δε θα σταθεί εμπόδιο στο δρόμο μας. Η σιγουριά μου αυτή προέρχεται απ΄το προφητικό μου όνειρο. Είδα στον ύπνο μου ότι τη Σπάρτη τη χτυπούσαν κεραυνοί και αυτή καιγόταν και γινόταν στάχτη. Η χαρά μου ήταν τόσο μεγάλη που ξύπνησα. Αυτό το όνειρο δεν μπορεί παρά να είναι ένας καλός οιωνός και σημαίνει ότι εύκολα θα την καταλάβουμε.

ΛΕΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

-ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ (ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ): Βασιλιά μου, μπορεί το όνειρό σου να το ερμήνευσες σαν καλό οιωνό αλλά εγώ του δίνω μια άλλη ερμηνεία. Όταν ένα μέρος το χτυπούν οι κεραυνοί αυτό το προστατεύει ο Δίας, ο θεός του Ουρανού και του Κεραυνού. Έτσι θα γίνει και με τη Σπάρτη. Δεν θα την κατακτήσεις γιατί θα την προστατεύει ο αρχηγός των θεών. Αυτή την ένδοξη πόλη δε θα μπορέσεις να την καταλάβεις. Συγχώρα με βασιλιά μου, αν τα λόγια μου δε σου είναι αρεστά, αλλά τα λέω για να προλάβω μια μεγάλη συμφορά.

ΒΙΛΛΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

«Ο ΜΥΘΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΣΤΗ ΣΠΑΡΤΗ»

Παλιά ήταν μία και μοναδική στη Σπάρτη η βασιλική οικογένεια. Η διαδοχή γινόταν με τον γνωστό κληρονομικό τρόπο. Η γυναίκα, όμως, του νεκρού βασιλιά Αριστόδημου, η Αργεία, γέννησε δίδυμα και προσποιήθηκε ότι δεν γνώριζε ποιο από τα δύο παιδιά της ήταν μεγαλύτερο. Ήθελε να ανέβουν και τα δύο στον θρόνο.

Οι Σπαρτιάτες βρέθηκαν σε μεγάλο δίλημμα και αποφάσισαν να λύσουν το μυστήριο ρωτώντας το μαντείο των Δελφών. Η Πυθία είπε ότι έπρεπε να θεωρήσουν και τα δύο παιδιά βασιλείς, αλλά να τιμήσουν περισσότερο εκείνο που γεννήθηκε πρώτο. Οι Σπαρτιάτες βρέθηκαν και πάλι σε απορία. Η λύση δόθηκε από έναν Μεσσήνιο, τον Πανίτη, που πρότεινε να κατασκοπεύσουν τη μάνα και να δουν ποιο παιδί φροντίζει πρώτο στο τάισμα και στο πλύσιμο. Η ιδέα υπήρξε επιτυχής. Οι Σπαρτιάτες ανακήρυξαν και τα δύο παιδιά βασιλείς, αλλά αναγνώρισαν τα πρωτεία τιμής στον Ευρυσθένη. Ο αδελφός του Προκλής αποδείχθηκε πολύ διαφορετικός χαρακτήρας, και οι δύο βασιλικές οικογένειες που προέκυψαν (οι Αγιάδες και οι Ευρυποντίδες) διέφεραν σημαντικά στη νοοτροπία, και έδειχναν εχθρότητα, η οποία μεταβιβάστηκε και στους απογόνους τους. Οι τάφοι τους βρίσκονταν σε διαφορετικές τοποθεσίες.

ΤΟΥΜΠΟΥΡΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

«ΔΕΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΗΞΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ»

1. Η χλαμύδα ήταν πάντα κόκκινη να μην είναι εμφανές το αίμα στον εχθρό και ενθαρρύνεται.
2. Οι αναχωρήσεις των εκστρατευτικών σωμάτων γίνονταν πάντοτε τη νύκτα, όπως άλλωστε νύκτα γινόταν και η μεταφορά τραυματιών ή νικημένων τμημάτων του στρατού μέσα από τις πόλεις των συμμάχων που ποτέ δεν έπρεπε να δουν "τσακισμένο" Σπαρτιάτη πολεμιστή.
3. Οι Σπαρτιάτισσες ήταν τόσο φημισμένες, ώστε πολλές πλούσιες οικογένειες τις προσλάμβαναν για την ανατροφή των παιδιών τους, όπως την Σπαρτιάτισσα Αμέλια που ανέθρεψε τον Αθηναίο Αλκιβιάδη.
4. Οι Σπαρτιάτες - όμοιοι αποτελούσαν τη ραχοκοκαλιά του σπαρτιατικού στρατού και στρατεύονταν από το εικοστό μέχρι και το εξηκοστό έτος της ηλικίας τους.
5. Τα Σπαρτιατόπουλα το χειμώνα δεν ντύνονταν βαριά αλλά φορούσαν μόνο ένα ιμάτιο (ρούχο) το οποίο έπαιρναν και έπρεπε να το κρατήσουν για ένα χρόνο.
6. Στις μάχες οι Σπαρτιάτες οπλίτες δεν φορούσαν σανδάλια, αλλά πήγαιναν ξυπόλητοι, ώστε να διατηρείται πιο σταθερή η φάλαγγα.
7. Οι οπλίτες καλλωπίζονταν πριν τη μάχη για να μην προσβάλλουν τους χθόνιους θεούς με την ατημέλητη εμφάνισή τους σε περίπτωση θανάτου τους.
8. Από τη στιγμή που παρατασσόταν ο στρατός δεν επιτρεπόταν καμιά μετακίνηση γιατί θεωρείτο «αποφυγή» της μάχης και άρα πράξη ταπεινωτική.
9. Οι Σπαρτιάτες είχαν υποχρεωτική δημόσια Παιδεία.
10. Οι Σπαρτιάτισσες ήταν υπεύθυνες των οικονομικών του σπιτιού και κατά συνέπεια απολύτως σεβαστά πρόσωπα από τους άντρες τους. Η πληρωμή του συσσιτίου και η παραμονή των ανδρών στην κατηγορία των «ομοίων», εξαρτιόταν από την οικονομική διαχείριση που θα έκαναν οι γυναίκες τους.

ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Το πέταγμα του αερόστατου των Τσικνοπέμπτη έχει καθιερωθεί... Η κάθε τάξη ετοιμάζει το δικό της αερόστατο

Αποσπάσαμε το 1ο βραβείο στο Αποκριάτικο κάλεσμα του Δήμου Σπάρτης. Ο τίτλος της ομάδας μας "Κουνελάκια & χασάπηδες". Εδώ στο βάθρο του νικητή.

(Ε΄ΤΑΞΗ)

«Ο ΧΡΟΝΟΣ ΚΥΛΑ…»

Η έννοια του χρόνου απασχόλησε τους ανθρώπους από τα πολύ παλιά χρόνια, όταν συνειδητοποίησαν πως η μέτρησή του ήταν απαραίτητη για να βάλουν την ημέρα τους σε μία τάξη αλλά και για να οργανώσουν τις διάφορες δραστηριότητές τους. Έτσι, προσπάθησαν σιγά – σιγά να κατασκευάσουν ένα αξιόπιστο εργαλείο για την ασφαλή μέτρηση του χρόνου. Ύστερα από μια πορεία χιλιάδων ετών οι άνθρωποι κρατάνε στα χέρια τους τα σύγχρονα ρολόγια, τα οποία έχουν διευκολύνει τη ζωή τους. Ας δούμε όμως τα στάδια που πέρασαν πριν φτάσουμε στα σύγχρονα ρολόγια! Όλοι οι μαθητές της Ε΄ Τάξης κάναμε μια έρευνα για την εξέλιξη του ρολογιού. Μάθαμε πολλά κι ενδιαφέροντα πράγματα κι όσο προχωρούσε η έρευνα τόσο μεγάλωνε το ενδιαφέρον το δικό μας.

Γεωργακάκος Κυριάκος

Στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Νέου Μουσείου Καλαμάτας

ΜΕΡΑ- ΝΥΧΤΑ

Οι πρωτόγονοι ρύθμιζαν τις δουλειές τους με τον ήλιο, δηλαδή ο χρόνος ξεχώριζε από τη μέρα και τη νύχτα. Σηκώνονταν την αυγή για να πάνε για κυνήγι ή για να συλλέξουν καρπούς και έτρωγαν όταν ο ήλιος βρισκόταν ψηλά στον ουρανό. Το σούρουπο πλάγιαζαν για να κοιμηθούν.

Μακελλαράκη Αθηνά

ΗΛΙΑΚΑ ΡΟΛΟΓΙΑ

Από τις πρώτες προσπάθειες των ανθρώπων για να υπολογίσουν τον χρόνο ήταν η κατασκευή των ηλιακών ρολογιών. Περίπου το 2.679 π.Χ. εμφανίστηκαν τα πρώτα ηλιακά ρολόγια στην Κίνα. Το ηλιακό ρολόι είναι ένας άξονας που ρίχνει τη σκιά του σε μια πλάκα όπου είναι χαραγμένες οι ώρες. Σιγά – σιγά καθώς η μέρα περνάει, η σκιά μετακινείται και δείχνει την ώρα. Μπορεί να κατασκευαστεί με πολύ φθηνά υλικά και για να λειτουργήσει απαιτεί ηλιοφάνεια.

Γλεντζέ Άννα – Πλαγάκης Γιώργος

ΡΟΛΟΙ ΜΕ ΚΕΡΙ

Για πολλούς αιώνες τα ρολόγια που λειτουργούσαν με βάση ένα κερί αποτελούσαν ένα σημαντικό τρόπο μέτρησης του χρόνου. Σε διάφορους πολιτισμούς οι άνθρωποι για να μετρήσουν τον χρόνο αγόρευσης στην αγορά και το δικαστήριο χρησιμοποιούσαν κεριά με χαραγμένες διαβαθμίσεις στο ύψος τους. Έτσι , όταν άναβαν το κερί και αυτό έφτανε σε μια συγκεκριμένη διαβάθμιση , ήξεραν πως είχε περάσει ένας συγκεκριμένος χρόνος. Λέγεται ακόμη ότι τα ρολόγια αυτά τα εφηύρε ο Άγγλος βασιλιάς Αλφρέδος ο Μέγας. Μάλιστα συχνά βάζανε «τρακατρούκες» στις διαβαθμίσεις. Έτσι, όταν το κερί έφτανε στην πρώτη διαβάθμιση, ακουγόταν κι ένα «μπαμ» , για να ξυπνάει το ακροατήριο. Δεν είναι άσχημη ιδέα να εφαρμόσουμε αυτό το είδος ρολογιού σε ομιλίες, διαλέξεις, παράδοση μαθημάτων. Εξάλλου μάθαμε ότι η ιστορία μας διδάσκει. Ας μας διδάξει κάτι παραπάνω η ιστορία του ρολογιού.

Γλεντζέ Άννα

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΡΟΛΟΓΙΑ

Αρκετά ενδιαφέροντα ήταν και τα πολύ απλά ρολόγια που λειτουργούσαν με νερό. Απαρτίζονταν από μια λεκάνη που στο βάθος της είχε μια μικρή τρύπα. Την τοποθετούσαν στο νερό και, καθώς η λεκάνη γέμιζε με νερό, βούλιαζε. Ο χρόνος που χρειαζόταν για να βουλιάξει ήταν πάντοτε ο ίδιος. Αργότερα, κατασκευάστηκαν περισσότερο περίπλοκα υδραυλικά ρολόγια. Ένας λεπτός σωλήνας , ο οποίος βρισκόταν μέσα σε ένα δοχείο, τροφοδοτούσε με νερό ένα άλλο κυλινδρικό δοχείο, μέσα στο οποίο υπήρχε ένας πλωτήρας που ανέβαινε, καθώς γέμιζε ο κύλινδρος. Ένας δείκτης, τοποθετημένος πάνω στην κορυφή του πλωτήρα, έδειχνε την ώρα πάνω σε μια κλίμακα. Πολύ γνωστά υδραυλικά ρολόγια είναι του Αρχιμήδη και του Κτησίβιου.

Γεωργακάκος Κυριάκος -Παγκράτης Σπύρος

ΚΛΕΨΥΔΡΑ

Η κλεψύδρα είναι ένα όργανο με το οποίο οι αρχαίοι μετρούσαν τον χρόνο. Κατασκευάζεται από δύο γυάλινα δοχεία, το ένα πάνω στο άλλο, που επικοινωνούν μεταξύ τους με μία τρυπίτσα. Το πέρασμα του νερού ή της άμμου από το ένα δοχείο στο άλλο διαρκεί ένα συγκεκριμένο χρονικό περιθώριο. Η πρώτη κλεψύδρα φημολογείται ότι φτιάχτηκε από έναν Φαραώ. Οι αρχαίοι τη χρησιμοποιούσαν κυρίως στα δικαστήρια για να μετρούν πόσο χρόνο κρατούσαν οι αγορεύσεις των διαδίκων. Η λέξη «κλεψύδρα» είναι σύνθετη κι αποτελείται από τις λέξεις κλέβω και ύδωρ.

Λιναρδάκη Αναστασία – Μπελίτσος Νικόλας

ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΡΟΛΟΓΙΑ

Τον 13ο αιώνα αναπτύχθηκαν τα πρώτα μηχανικά ρολόγια. Ήταν τοποθετημένα σε πύργους και καμπαναριά για να μπορούν να τα βλέπουν όλοι. Τα μηχανικά ρολόγια χρησιμοποιούσαν καμπάνες αντί για δείκτες για να δείχνουν την ώρα και γι΄ αυτό τον λόγο δεν ήταν πολύ ακριβή. Αξίζει να αναφέρουμε πως το ρολόι στα αγγλικά ονομάζεται clock, πιθανότατα από τη λατινική λέξη clocca που σημαίνει καμπάνα. Είναι γνωστά κι ονομαστά πολλά ρολόγια που κοσμούν κεντρικά κτίρια σε πολλές πόλεις του κόσμου, κυρίως της Ευρώπης, όπως το ρολόι του Λονδίνου (Big Ben), το ρολόι της Πράγας, το ρολόι του Βερολίνου κ.α.

Πλαγάκης Γιώργος

ΡΟΛΟΓΙΑ ΤΣΕΠΗΣ- ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ- ΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΙΧΟΥ

Το 1.509 μ.Χ. κατασκευάστηκαν τα πρώτα ρολόγια τσέπης στη Νυρεμβέργη. Αυτά ήταν συχνά διακοσμημένα με πολύτιμα πετράδια. Ακολούθησαν τα επιτραπέζια ρολόγια αλλά και τα ρολόγια τοίχου. Τότε, έγινε της μόδας στις βασιλικές οικογένειες της Ευρώπης να κάνουν δώρα σε γάμους, σε στέψεις και σε επίσημες επισκέψεις ρολόγια, αλλά τι ρολόγια. Το κάθε ένα απ΄ αυτά ζύγιζε πάνω από 200 κιλά σε χρυσάφι, ασήμι και πολύτιμα πετράδια. Σήμερα υπάρχουν στον κόσμο πέντε – έξι μουσεία ρολογιών. Ο επισκέπτης μένει άφωνος από τα ρολόγια που αντικρίζει και που κάθε ένα απ΄ αυτά στοιχίζει όχι μία αλλά δέκα περιουσίες.

Μακελλαράκη Αθηνά

ΡΟΛΟΙ - ΚΟΥΚΟΣ

Ο Franz Anton Ketterer είναι ένας από τους πρώτους γνωστούς κατασκευαστές του ρολογιού κούκος. Κούκοι είναι τα εκκρεμή ρολόγια με ένα μικρό πουλί που βγαίνει έξω σε μια συγκεκριμένη ώρα, αναπαράγοντας τη φωνή του κούκου. Ο Ketterer κατάφερε να αναπαράγει τη φωνή του πουλιού κούκος χρησιμοποιώντας φυσητήρα και σωλήνες για να παράγει δύο διαφορετικούς ήχους.

Παγκράτης Σπύρος

ΡΟΛΟΓΙΑ ΧΕΡΙΟΥ

Οι κυρίες έχουν ξεκινήσει να φορούν ρολόγια χεριού ήδη από το 1.750 μ.Χ. Αυτά αποτελούσαν ένα είδος κοσμήματος και γι΄ αυτό τον λόγο δε χρησιμοποιήθηκαν από άνδρες κατά την εμφάνισή τους. Αργότερα, με το ξέσπασμα του 1ου Παγκοσμίου πολέμου κατανοήθηκε η μεγάλη χρησιμότητά τους και τότε άρχισαν να τα φορούν και οι άνδρες. Τα μικρά ρολόγια που φοριούνται στον καρπό του χεριού συνήθως μετρούν την ώρα μέχρι και το εκατοστό του δευτερολέπτου. Τα τελευταία χρόνια η μαζική παραγωγή τους έχει ρίξει την τιμή τους αρκετά, έτσι ώστε σχεδόν όλοι μπορούν να αποκτήσουν ένα ρολόι χεριού. Στην αρχή η Ελβετία είχε τα πρωτεία στα ρολόγια. Στις αρχές του 20ου αιώνα όμως μπήκε δυναμικά στη βιομηχανία των ρολογιών η Ιαπωνία. Τα ρολόγια «Seiko» γέμισαν τις αγορές και φόρεσαν ρολόι χεριού και τα παιδιά των Δημοτικών Σχολείων. Το ρολόι δεν είναι πια μόνον για άρχοντες και βασιλείς αλλά για όλο τον κόσμο.

Μάνδρος Μιχάλης – Χαντζής Νικόλας

ΨΗΦΙΑΚΑ ΡΟΛΟΓΙΑ

Τα ψηφιακά ρολόγια λένε την ώρα με ψηφία ή αριθμούς. Η ψηφιακή ένδειξη αναγράφεται σ΄ ένα υλικό που ονομάζεται υγρό κρύσταλλο.

Μάνδρος Μιχάλης – Χαντζής Νικόλας

ΡΟΛΟΓΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Τα ρολόγια αυτά είναι ιδιαίτερα ακριβή. Χρησιμοποιούν τις αλλαγές ενέργειας που παρουσιάζονται στα άτομα για να λειτουργήσουν. Χρησιμοποιούνται στους διαστημικούς σταθμούς. Οι αστροναύτες φορούν τα πανάκριβα Rolex αλλά και ρολόγια ατομικής ενέργειας.

Λιναρδάκη Αναστασία

ΔΙΑΣΗΜΑ ΡΟΛΟΓΙΑ

«Big Ben»

Μεγάλος Μπεν ονομάζεται η μεγάλη καμπάνα του ρολογιού στον πύργο της Βουλής στο Λονδίνο. Διαθέτει ένα εκκρεμές μήκους 4 μέτρων και είναι γνωστό για την ακρίβειά του. Χτύπησε για πρώτη φορά το 1859. Είναι το σήμα του Λονδίνου. Οι Λονδρέζοι αγαπούν πολύ το ρολόι τους και συνηθίζουν να το κοιτούν κάθε πρωί για να πάει καλά η μέρα τους, σαν κουρδισμένο ρολόι.

«Old Town Hall Tower»

Το ρολόι βρίσκεται στην παλιά πόλη της Πράγας. Κατασκευάστηκε τον Μεσαίωνα. Στο ρολόι υπάρχουν τέσσερις φιγούρες. Στα αριστερά εντοπίζουμε έναν φιλάργυρο με χρυσό σακουλάκι και κάποιον που αυτοθαυμάζεται ενώ στα δεξιά βρίσκουμε έναν σκελετό κι έναν Τούρκο. Επίσης , υπάρχουν δύο παράθυρα τα οποία ανοίγουν κάθε ώρα κι εμφανίζονται οι 12 Απόστολοι. Είναι ένα θαύμα μηχανικό. Άμα δείτε κοσμοπλημμύρα στην πλατεία της Πράγας σημαίνει ότι πλησιάζει η ώρα 12 ακριβώς το μεσημέρι ή τα μεσάνυχτα. Τότε το ρολόι έχει τη μεγαλύτερη κινητικότητα. Ο φιλάργυρος τρέχει να κρύψει τον θησαυρό του και ο Τούρκος τον κυνηγάει σέρνοντας τον σκελετό για να τον φοβίσει. Είναι πραγματικά απολαυστικό το θέαμα.

Αναγνωστοπούλου Άννα – Αναστασία

Το έτος 2014 είναι αφιερωμένο παγκοσμίως στον Δομίνικο Θεοτοκόπουλο. Η Ε΄ τάξη παρουσίασε το έργο του

Η διδασκαλία των Ελληνικών χορών γίνεται στη σκιά του ελαιώνα…

Όταν ο καιρός το επιτρέπει, η διδασκαλία των δευτερευτόντων μαθημάτων γίνεται.. υπαιθρίως!!!

Η Ε΄ τάξη μπροστά στο ηλιακό ρολόι της πλατείας της Μαγούλας

Στο αεροδρόμιο της Καλαμάτας 8 Νοεμβρίου ημέρα εορτής της αεροπορίας μας, οι μαθητές του Δημοτικού μας παρακολούθησαν επίδειξη πτήσεων αεροσκαφών

Καλεσμένοι από τον διοικητή του ΚΕΕΜ Σπάρτης παρακολουθούμε την ενημέρωση για τον εξοπλισμό του στρατού μας

«Αγαπητὲ κὺριε Δήμαρχε, τὶ δεν μου αρὲσει στην πὸλη μου.... και τὶ μου αρὲσει»

Γ΄ τάξη

Εκδήλωση για τη γιορτή του βιβλίου από την Γ΄ τάξη

Τι δεν μου αρέσει

Αρχαία Σπάρτη:

Εγώ ζω στη Σπάρτη. Μαθαίνω την ιστορία της αρχαίας Σπάρτης, αλλά ο χώρος της αρχαίας Σπάρτης με στεναχωρεί πολύ. Δίπλα από το σχολείο μας υπάρχουν πινακίδες, οι οποίες οδηγούν στον αρχαιολογικό χώρο. Αν κάποιος ακολουθήσει αυτές τις πινακίδες και φτάσει στην αρχαία Σπάρτη θα κυριευτεί από απογοήτευση. Δυστυχώς όλος ο χώρος καθώς και το τεράστιο αρχαίο θέατρο είναι περιφραγμένα λόγω αρχαιολογικών ανασκαφών και έργων. Εμείς οι μαθητές δεν έχουμε την ευκαιρία να περιηγηθούμε και να ανακαλύψουμε αυτούς τους ιστορικούς χώρους. Δεν υπάρχει ούτε δρόμος να φτάσει κανείς εκεί. Τα χορτάρια έχουν ύψος πάνω από μισό μέτρο. Από τον πλακόστρωτο δρόμο έχουν φύγει πέτρες και υπάρχουν λακκούβες. Εύκολα μπορεί κάποιος να σπάσει το πόδι του. Στις ρίζες των θάμνων υπάρχουν τόσα χαρτιά και σκουπίδια που ο χώρος μοιάζει εγκαταλειμμένος. Είναι ο χώρος της αρχαίας Σπάρτη;. Είναι τόπος ιστορικός. Πρέπει να προκαλεί τον θαυμασμό. Έχουμε πολλές προτάσεις εμείς τα παιδιά για να γίνει ο χώρος επισκέψιμος και τόπος που να προκαλεί δέος και συγκίνηση.

Γιώργος-Κοσμάς Διακουμάκος – Γ΄ τάξη

Αρχαιολογικό Μουσείο Σπάρτης:

Έχουμε την τύχη και την τιμή να ζούμε σε μια από τις πιο ιστορικές πόλεις του κόσμου. Έχουμε ιστορία γνωστή σε όλο τον κόσμο. Το μουσείο όμως που έχουμε δεν είναι αντάξιο αυτής της μεγάλης ιστορίας μας. Σήμερα στις εφτά αίθουσες του μουσείου εκθέτουν ένα μικρό μέρος των ευρημάτων. Καθημερινά συνεχίζουν να έρχονται στο φως πολλά αντικείμενα από τις ανασκαφές στην περιοχή της Σπάρτης, αλλά και της υπόλοιπης Λακωνίας. Αυτό που θέλουμε εμείς τα παιδιά είναι να υπάρχει ένας ,χώρος που να μπορεί να φιλοξενήσει όλο αυτό τον πλούτο των μνημείων που μιλάνε για την ιστορία της πόλης μας. Έρχονται τουρίστες από την άλλη μεριά της γης γιατί έχουν μελετήσει την ιστορία της Σπάρτης, αλλά δε βλέπουν αυτό που περιμένουν. Το κτίριο του μουσείου είναι πολύ ωραίο. Μπορεί να μεγαλώσει και να γίνει σύγχρονο.

Γιάννης Ντούνκα – Γ΄ τάξη

Κεντρική πλατεία:

Η Σπάρτη είναι μια πόλη γεμάτη παιδιά, και τα παιδιά έχουν ανάγκη από μια μεγάλη και όμορφη πλατεία για να παίζουν και να περνούν ευχάριστα τον ελεύθερο χρόνο τους. Η πλατεία της πόλης μας δεν έχει τα «προσόντα» που θέλει ένα παιδί. Είναι περιφραγμένη και πνιγμένη από ψηλές πολυκατοικίες και άχρωμα κτίρια, που την κάνουν να μοιάζει με εσωτερική αυλή σπιτιού. Πίσω από όλα αυτά τα κτίσματα χάνεται η πανέμορφη θέα του Ταϋγέτου. Θα θέλαμε κύριε Δήμαρχε να σας ζητήσουμε να κάνετε ό,τι μπορείτε για να ομορφύνετε την εικόνα της κεντρικής πλατείας μας. Μπορείτε να βάλετε λουλούδια, μικρά αγάλματα, ακόμα και κρήνες με μικρούς καταρράκτες. Ομορφύνετε την πλατεία μας και το κέντρο της πόλης μας.

Βασίλης Γκότσης – Γ΄ τάξη

Ποδηλατόδρομοι:

Εμένα μου αρέσει να οδηγώ το ποδήλατό μου. Ξέρετε έμαθα μόνη μου με πολλή επιμονή ένα καλοκαίρι στην κατασκήνωση! Εδώ στη Σπάρτη όμως δεν έχουμε λωρίδα στους δρόμους για τα ποδήλατα και αυτό δεν μου αρέσει. Βαρέθηκα να κάνω γύρους μέσα στην πλατεία. Έκανα το γύρο της Σπάρτης με τα πόδια. Κύριε Δήμαρχε θέλω να μπορώ ακίνδυνα να κάνω και το γύρο της πόλης με το ποδήλατό μου. Είναι δικαίωμά μου! Είμαι παιδί και θέλω να κάνω βόλτες στην πόλη μου.

Αμαρίλια Παπαράπτη – Γ΄ τάξη

Τι μου αρέσει

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σπάρτης:

Ένα στολίδι της πόλης μας είναι η βιβλιοθήκη. Πέρα από τα αμέτρητα βιβλία που μπορεί να βρει κανείς εκεί, υπάρχει ένα ειδικό τμήμα για παιδιά. Οργανώνονται διάφορες δραστηριότητες για να περνάμε δημιουργικά το χρόνο μας. Υπάρχουν μικρά τραπεζάκια στο αναγνωστήριο. Εκεί μπορούμε να διαβάσουμε κάποιο από τα βιβλία ή να παίξουμε επιτραπέζια παιχνίδια. Στο χώρο της βιβλιοθήκης υπάρχει και ένα θεατράκι, το οποίο φιλοξενεί διάφορες θεατρικές ή μουσικές παραστάσεις. Είναι ένας χώρος που τον αγαπάμε και τον επισκεπτόμαστε εμείς τα παιδιά.

Αλέξιος Παπαράπτης – Γ΄ τάξη

Πάρκο Κυκλοφοριακής Αγωγής:

Ακόμα θυμάμαι την τελευταία μας επίσκεψη στο πάρκο κυκλοφοριακής αγωγής. Ήταν μια υπέροχη μέρα γιατί μάθαμε πολλά χρήσιμα πράγματα. Πρώτα-πρώτα μας ξήγησαν τους κανόνες για να κινούμαστε με ασφάλεια στο δρόμο και ύστερα μάθαμε όλα τα σήματα. Τα σήματα οδικής κυκλοφορίας είναι μικρές πινακίδες με εικόνες. Είναι πολύ σημαντικό να γνωρίσουμε αυτούς τους κανόνες για να μπορούμε να τους τηρούμε και να μετακινούμαστε με μεγαλύτερη ασφάλεια. Οι άνθρωποι που εργάζονται στο πάρκο είναι πολύ ευγενικοί και υπομονετικοί με τα παιδιά. Μας έδειξαν τις διαδρομές με τα ποδήλατα και τα σημεία που πρέπει να προσέξουμε. Είμαστε πολύ περήφανοι όλοι μας που έχουμε αυτό το πάρκο στην πόλη μας.

Αντώνης Πλευρίτης – Γ΄ τάξη

Οδός Κωνσταντίνου Παλαιολόγου:

Ένα από τα πιο όμορφα γνωρίσματα της Σπάρτης είναι οι «τετραγωνισμένοι» δρόμοι της. Είναι η καλύτερη ρυμοτομημένη πόλη της Ελλάδας. Μπαίνοντας στην είσοδο της πόλης συναντάμε την οδό Κωνσταντίνου Παλαιολόγου που ονομάστηκε έτσι προς τιμήν του τελευταίου βυζαντινού αυτοκράτορα. Ο δρόμος αυτός είναι πλατύς και στο κέντρο του έχει μια μεγάλη νησίδα που στολίζεται από παν ύψηλους φοίνικες. Η οδός αυτή τελειώνει μπροστά στο επιβλητικό άγαλμα του Λεωνίδα. Ο Λεωνίδας ήταν ο μεγάλος βασιλιάς της Σπάρτης που μαζί με τους 300 Σπαρτιάτες πολέμησαν στις Θερμοπύλες. Αυτό το άγαλμα είναι το σήμα της πόλης μας. Βέβαια πρέπει να πούμε πως ένας τέτοιος μεγάλος δρόμος δεν έχει φανάρια Γρηγόρη και Σταμάτη για την καλύτερη κυκλοφορία. Ο Δήμαρχος της πόλης μας πρέπει να φροντίσει γι΄ αυτό. Η Σπάρτη πρέπει να είναι μια σύγχρονη, καθαρή και πολύ ωραία πόλη.

Πένυ Κοντογεωργάκου – Γ΄ τάξη

Οι γιορτές μας πάντα ενθουσιάζουν και συγκινούν με τη θεματογραφία και την άψογη εκτέλεση ("Παλιά γειτονιά")

Όσα φέρνει μια στιγμή, δεν τα φέρνει ο χρόνος όλος...

"Οι δημοσιογράφοι της Γ΄ τάξης αναφέρονται σε γεγονότα της χρονιάς"

"Η θεατρική παιδεία" διανθίζει τη Σχολική ζωή μας και δίνει ευκαιρίες στους μαθητές να εκδηλώσουν τα ιδιαίτερα διαφέροντά τους

Σουμάχερ – Τέρμα το γκάζι για το μεγάλο νικητή

Σαν βόμβα έσκασε σις 29 Δεκεμβρίου η είδηση για το τραγικό ατύχημα του θρυλικού πρωταθλητή της Φόρμουλα 1 Σουμάχερ, ενώ έκανε σκι στις Άλπεις. Το ατύχημα αυτό ήταν αποτέλεσμα λάθους του ίδιου του αθλητή. Σύμφωνα με την επίσημη ανακοίνωση δεν οφείλεται σε κάποια έλλειψη ασφάλειας της χιονοδρομικής πίστας. Είναι αυτό που λέει ο λαός μας η κακιά στιγμή. Καθώς ο Σουμάχερ έκανε σκι και είχε αναπτύξει ιλιγγιώδη ταχύτητα, σκόνταψε σε ένα βράχο έχασε την ισορροπία του και χτύπησε σοβαρά στο κεφάλι σε ένα δεύτερο βράχο. Ο πρώην πρωταθλητής βρίσκεαι από την ημέρα του ατυχήματος σε κώμα. Ευχόμαστε όλοι να γίνει γρήγορα καλά.

Πέρης Λέγος

Η παράξενη πορεία του αεροπλάνου Malaysia Airlines

Ένα από τα πιο παράξενα και ανεξήγητα γεγονότα των τελευταίων χρόνων είναι εξαφάνιση του αεροπλάνου που ξεκίνησε από την Μαλαισία στις 8 Μαρτίου με προορισμό το Πεκίνο. Δυστυχώς δεν κατάφερε ποτέ να προσγειωθεί στον προορισμό του. Τα ίχνη του αεροσκάφους χάθηκαν πάνω από τον κόλπο της Ταϊλάνδης. Τί απέγινε; Παραμένει άγνωστο. Οι έρευνες συνεχίζονται στον Ινδικό ωκεανό. Όμως ακόμα δεν έχουν βρεθεί ίχνη του αεροσκάφους, ούτε συντρίμια ούτε τίποτα. Άλλοι λένε ότι το αεροσκάφος συνετρίβει λόγω μηχανικής βλάβης και άλλοι υποστηρίζουν ότι έγινε αεροπειρατεία. Απαντήσεις για τα αίτια της τραγωδίας μπορεί να δώσει μόνο το "μαύρο κουτί". Όμως ο χρόνος κυλάει και δεν έχει βρεθεί ακόμα τίποτα. 280 άνθρωποι ακόμα αγνοούνται...

Νικολέττα Παναγιωτοπούλου

Το τραγικό ναυάγιο στη Νότια Κορέα

Άλλη μια τραγωδία, αυτή τη φορά στη θάλασσα, συγκλόνισε τον Απρίλιο τη Νότια Κορέα. Ένα φέρυ μποτ βυθίστηκε για άγνωστο λόγο ενώ οι καιρικές συνθήκες περιγράφονταν αρκετά καλές. Το πλοίο μετέφερε 459 άτομα. Τα περισσότερα ήταν μαθητές που είχαν ξεκινήσει για την τετραήμερη εκδρομή τους. Αυτοί που κατάφεραν να σωθούν ήταν όσοι πρόλαβαν και πήδησαν στη θάλασσα. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες αυτών των ανθρώπων ακούστηκε ξαφνικά ένας θόρυβος, το πλοίο σταμάτησε και άρχισε να τρέμει. Δόθηκε εντολή από το πλήρωμα να μην κινηθούν γιατί το φέρυ μποτ είχε πάρει κλίση και κάθε κίνηση ήταν επικίνδυνη. Το αποτέλεσμα όμως ήταν να πλημμυρίσουν οι καμπίνες και να αποκλειστούν εκεί πολλοί επιβάτες. Το πλοίο βυθίστηκε πολύ γρήγορα και οι εγκλωβισμένοι ήταν πολύ δύσκολο να σωθούν γιατί το πλοίο ήταν ανάποδα μέσα στη θάλασσα. Όλοι λένε ότι ήταν ανθρώπινος λάθος.

Παναγιώτης Τσουμάκος

Με ιδιαίτερο ενθουσιασμό γίνεται το κόψιμο του γλυκού που έφτιαξαν τα "Σπουργιτάκια" μαζί με τη δασκάλα τους

Το Λούνα Πάρκ στο Ελληνικό

Ένα ακόμα θλιβερό περιστατικό συνέβη στην Αθήνα πριν λίγες μέρες. Ένα αγοράκι έχασε τη ζωή του, ενώ η αδερφή του τραυματίστηκε σοβαρά την ώρα που έπαιζαν σε λούνα πάρκ! Τα δυο αδέρφια έπαιζαν σε μια φουσκωτή μπάλα στην πισίνα του πάρκου. Ξαφνικά σηκώθηκε ισχυρός άνεμος. Σήκωσε τη μπάλα μαζί με τα παιδιά και την πέταξε 30 μέτρα μακριά. Το αποτέλεσμα ήταν τα παιδιά να χτυπήσουν πάνω σε σίδερα. Ασθενοφόρο μετέφερε τα παιδά στο νοσοκομείο όμως για το αγοράκι ήταν αργά. Το κοριτσάκι είναι τώρα εκτός κινδύνου. Από τις έρευνες που έγιναν στο λούνα παρκ διαπιστώθηκε ότι δεν είχε σωστή άδεια λειτουργίας. Μεγάλη παράλειψη και ασυγχώρητο λάθος.

Σταυρούλα Καλαμαρά

Αθήνα – Θεσσαλονίκη (Διασχίζοντας την Ελλάδα)

Το σχολείο μας διοργάνωσε μια πανέμορφη τετραήμερη εκδρομή με προορισμό τη Θεσσαλονίκη. Η διευθύντριά μας, έδωσε σε κάθε μικρό ταξιδιώτη, ένα χάρτη για να παρακολουθεί τη διαδρομή. Όπως μας είπε, η εκδρομή αυτή είναι ένα αξέχαστο μάθημα Γεωγραφίας και Ιστορίας. Στη διαδρομή μάθαμε πάρα πολλά πράγματα. Στην πόλη Θήβα είδαμε το άγαλμα του Επαμεινώνδα.

Περισσότερο μου έκανε εντύπωση η τεράστια πεδιάδα της Κωπαΐδας, που ήταν γεμάτη έλη και την αποξήραναν. Σήμερα είναι ένας απέραντος κήπος με λαχανικά και φρούτα. Περάσαμε από τις Θερμοπύλες, όπου είχαν πάει οι «Τριακόσιοι» για να καθυστερήσουν τους Πέρσες. Είδαμε τον κάμπο του Κιλελέρ, που οι τσιφλικάδες εκμεταλλεύονταν όλους τους αγρότες. Σταματήσαμε στην κοιλάδα των Τεμπών. Περάσαμε την κρεμαστή γέφυρα , ανάψαμε κεράκι στην Αγία Παρασκευή και ήπιαμε όλοι το αγίασμα που τρέχει στο βάθος της σπηλιάς. Φτάσαμε στη Θεσσαλονίκη απόγευμα. Η ξεναγός μας περίμενε για να μας κάνει μια πανοραμική περιήγηση στην πόλη και να θαυμάσουμε τα αξιοθέατά της. Ανεβήκαμε στο επτάπυργο, στην παλιά πόλη της Θεσσαλονίκης και είδαμε από ψηλά την θέα. Μάθαμε ότι το 1817 μετά από μια μεγάλη φωτιά κάηκαν τα ¾ της πόλης. Περάσαμε από την πλατεία της Ελευθερίας, όπου οι Ναζί μάζεψαν την Εβραϊκή κοινότητα και με τα τρένα έστειλαν 60.000 στα στρατόπεδα, από τους οποίους γύρισαν μόνο 2.000. Η Θεσσαλονίκη έχει πολλές εκκλησίες και τζαμιά. Επισκεφθήκαμε τον πολιούχο της πόλης, τον Άγιο Δημήτριο. Εκεί προσκυνήσαμε την λάρνακα με τα άγια λείψανα του Αγίου και κατεβήκαμε στις κατακόμβες. Στο σημείο που σκότωσαν τον Άγιο Δημήτριο αναβλύζει άγιο μύρο, γι' αυτό ο Άγιος λέγεται Μυροβλύτης. Η εκκλησία του Αγίου Δημητρίου είναι πολύ μεγάλη. Έχει βυζαντινά ψηφιδωτά και κολώνες από την Βυζαντινή εποχή αλλά και σύγχρονες εικόνες. Είναι σα μουσείο. Είχε αρχίσει να σκοτεινιάζει όταν βγήκαμε από την εκκλησία. Στο ξενοδοχείο μας φρεσκαριστήκαμε βιαστικά και βγήκαμε για μια βραδινή βόλτα στην όμορφη Θεσσαλονίκη. Στην παλιά συνοικία «Λαδάδικα» περάσαμε αξέχαστα και γευτήκαμε τους μεζέδες στο «Ούζο Μέλαθρον». Η πρώτη μέρα της εκδρομής μας πέρασε με εντυπώσεις που δε θα ξεχάσω ποτέ μου.

Άννα – Μαρία Πρίμπα – Γ' τάξη

Οχυρό Ρούπελ:

Σάββατο 12 Απριλίου 2014. Βρισκόμαστε στη δεύτερη μέρα της καταπληκτικής εκδρομής μας. Στη διαδρομή για το Οχυρό Ρούπελ έκανα κάποιες σκέψεις για το πώς θα ήταν αυτό το οχυρό. Όλες όμως διαψεύστηκαν καθώς αντίκρισα τον λόφο του Οχυρού. Αν και γνώριζα ότι το Ρούπελ είναι το μεγαλύτερο συγκρότημα της οχυρωμένης τοποθεσίας κατά μήκος των ελληνοβουλγαρικών συνόρων που έφερε το όνομα Γραμμή Μεταξά, δεν πίστευα ποτέ ότι θα ήταν τόσο μεγάλο! Δεκαέξι οχυρά, το ένα δίπλα στο άλλο είναι τα οχυρωμένα σύνορά μας προς τη Βουλγαρία.

Αφού πήραμε τις κατάλληλες άδειες μπήκαμε στο στρατόπεδο. Αρχικά θα πηγαίναμε στις υπόγειες εγκαταστάσεις του Οχυρού και στη συνέχεια στο Μουσείο Ρούπελ. Το κρύο ήταν τσουχτερό και η ανηφόρα μεγάλη, όμως τίποτα δεν θα μπορούσε να μας σταματήσει...

Ένας από τους συνοδούς μας φαντάρους μας μίλησε για την ιστορία και τον τρόπο κατασκευής του Οχυρού. Το Ρούπελ περιλαμβάνει επιφανειακά και υπόγεια έργα κατασκευασμένα από οπλισμένο σκυρόδεμα που φτάνει σε ορισμένα σημεία τα 2,5 μέτρα πάχος. Το οχυρό εκτείνεται σε μέτωπο 2.500 μέτρα. Επίσης, το Ρούπελ διέθετε υπόγειες σήραγγες για τη διαβίωση της φρουράς, τις οποίες θα επισκεπτόμασταν σε λίγα λεπτά.

Κατά την είσοδό μας στις υπόγειες σήραγγες μας στόχευε ένα πυροβόλο. Αυτό το πυροβόλο εξουδετέρωνε τον οποιονδήποτε εχθρό επιχειρούσε να εισέλθει στο Οχυρό. Στη συνέχεια είδαμε το διοικητήριο. Εκεί γινόταν έλεγχος ποιος μπαίνει και ποιος βγαίνει. Στον τοίχο του Οχυρού υπήρχε μια κόκκινη γραμμή. Εάν η κόκκινη γραμμή βρισκόταν στο δεξί σου χέρι πήγαινες προς τα μέσα κι έτσι δεν χανόσουν μέσα στην υπόγεια στοά. Ήταν βαμμένη σε λαμαρίνα για να τη χτυπούν οι στρατιώτες σε περίπτωση διακοπής ρεύματος.

Αντικρύζουμε τη Θεσ/νικη απότο επταπύργιο

Στην αρχή του Οχυρού και μετά το Πυροβόλο βρισκόταν το Ιατρείο. Έτσι οι υπόλοιποι στρατιώτες δεν έβλεπαν τους τραυματίες και συνέχιζαν να πολεμούν με γενναιότητα. Ακόμα, είδαμε τους χώρους υγιεινής των φαντάρων και τα μαγειρεία. Ένα ολόκληρο στρατόπεδο χτισμένο κάτω από το έδαφος. Καθώς συλλογιζόμουν ότι στους στενούς και σκοτεινούς διαδρόμους του Οχυρού, Έλληνες πολεμιστές πριν από κάποια χρόνια πολεμούσαν για να είμαι τώρα εγώ Ελεύθερος, δάκρυα συγκίνησης και περηφάνιας ανέβαιναν στα μάτια μου.

Με την ολοκλήρωση της ξενάγησής μας στις υπόγειες στοές του Οχυρού Ρούπελ ψάλλαμε όλοι μαζί τον Εθνικό Ύμνο ως ελάχιστο φόρο τιμής για τους στρατιώτες που έδωσαν τη ζωή τους για την πατρίδα μας. Ακολούθησε η προβολή ενός βίντεο με μαρτυρίες πολεμιστών που επέζησαν από τον πόλεμο και διάφορες σκηνές μάχης.

Το Οχυρό Ρούπελ και τα υπόλοιπα 15 οχυρά δεν πατήθηκαν από τους Γερμανούς. Παρακάμφθηκαν. Ύστερα από τη συνθηκολόγηση των Ελλήνων στη Θεσσαλονίκη Γερμανοί κήρυκες ήρθαν στο Ρούπελ και ζήτησαν την παράδοση του οχυρού. Ο Διοικητής του, Ταγματάρχης Γεώργιος Δουράτσος απάντησε ότι «τα οχυρά δεν παραδίδονται, καταλαμβάνονται». Τελικά, η παράδοση του Ρούπελ έγινε την επομένη, 10 Απριλίου 1941, στις 06:00, αφού ο διοικητής έλαβε διαταγή κατάπαυσης του πυρός.

Η απάντηση του Ταγματάρχη θα ηχεί για πάντα στα αυτιά μου. Σε κάθε αγώνα που δίνω στη ζωή μου θα παραδειγματίζομαι από το σθένος και τη γενναιότητα όλων των πολεμιστών των Ρούπελ.

Η εμπειρία που αποκόμισα από το Οχυρό Ρούπελ θα με συντροφεύει για μια ζωή. Εμπειρία και μάθημα ζωής. Αισθάνομαι περήφανος για τους προγόνους μου. Μου έδωσαν μια πατρίδα ελεύθερη θυσιάζοντας τη ζωή τους, έχω χρέος να την παραδώσω κι εγώ ελεύθερη στα παιδιά μου.

Νικόλαος – Κοσμάς Ψαθάς - Στ' τάξη

Σέρρες – Μουσείο Σαρακατσάνων:

Μετά την επίσκεψη στο Ρούπελ επισκεφθήκαμε την πόλη των Σερρών. Είναι η γενέτειρα του Εθνάρχη Κων/νου Καραμανλή. Έχουν γίνει πολλά έργα και λειτουργεί πανεπιστήμιο στην πόλη, γι' αυτό και στους δρόμους υπήρχε πολύ μεγάλη κίνηση.

Στην πόλη υπάρχει το Μουσείο των Σαρακατσάνων, ένα από τα πλουσιότερα λαογραφικά Μουσεία της Ευρώπης.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου των Σαρακατσάνων όταν έμαθε ότι μαθητές Δημοτικού Σχολείου από τη Σπάρτη ταξίδεψαν ως την Βόρεια Ελλάδα θέλησε να μας ξεναγήσει ο ίδιος.

Οι Σαρακατσαναίοι είναι κτηνοτρόφοι που ζουν τα χειμώνα στους κάμπους και το καλοκαίρι στα βουνά. Ζουν σε ομάδες που τις ονομάζουν «τσελιγκάτα». Ζουν σε καλύβες περίτεχνες. Εντύπωση μας έκανε το Σχολείο που λειτουργεί σε καλύβα τα καλοκαίρια, καθώς και το τυροκομείο που στεγάζεται σε ορθογώνια καλύβα. Δεν υπάρχει Σαρακατσάνος φτωχός γιατί βοηθούνται μεταξύ τους. Έχουν ειδικά σεντούκια για να αποθηκεύουν τις λίρες και συνηθίζουν να κρεμούν στο λαιμό και στη μέση των θυγατέρων τους την προίκα τους σε λίρες και σε φλουριά. Το Μουσείο ήταν πραγματικά πολύ πλούσιο σε εκθέματα. Η ξενάγηση κράτησε περίπου 3 ώρες. Απόγευμα ξεκινήσαμε για τη Θεσσαλονίκη.

Άννα Αναγνωστοπούλου – Ε' τάξη

Βέροια – Βεργίνα:

Κυριακή των Βαΐων πρωί – πρωί ξεκινήσαμε για τη Βέροια. Η κεντρική πλατεία της πόλης ονομάζεται «Ελιά». Έχει λιακάδα και ο κόσμος έχει πλημμυρίσει την πλατεία. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει η βόλτα στην παλιά πόλη. Τα σπίτια έχουν ένα ξεχωριστό σχέδιο. Τα χαγιάτια τους είναι χτισμένα και έχουν παραθυράκια. Οι δρόμοι είναι στενοί. Σε μερικά σημεία νομίζαμε ότι τα χαγιάτια των 2 απέναντι σπιτιών θα ..ενωθούν. Το κομμάτι όμως της εκδρομής που περιμένουμε όλοι με ανυπομονησία είναι η Βεργίνα. Ο χώρος είναι τεράστιος, πολύ καθαρός και στη μέση δεσπόζει η μεγάλη Τούμπα, ο λόφος μέσα στον οποίο βρέθηκαν οι αρχαίοι βασιλικοί τάφοι/ Ο ξεναγός μας λέει ότι αφού τάφους θα επισκεφθούμε, θα μπούμε μέσα στη γη, κάτω από το λόφο. Διασχίζουμε ένα τούνελ και βρισκόμαστε κάτω από το θόλο της μεγάλης Τούμπας. Υπάρχει μισοσκόταδο. Φωτίζονται καλά μόνον οι τάφοι που θα δούμε. Επισκεπτόμαστε πρώτα τον τάφο του Φιλίππου. Είναι εντυπωσιακός, επιβλητικός, όπως πρέπει σε βασιλιά. Η κεντρική πόρτα είναι κλειστή. Αν ανοίξει μπορεί να καταρρεύσει ο μικρός ναός. Οι αρχαιολόγοι μπήκαν όπως μπαίνουν οι κλέφτες από ένα μικρό άνοιγμα του τοίχου. Δίπλα από τον τάφο του Φιλίππου υπάρχουν τεράστιες φωτισμένες βιτρίνες με όλα τα χρυσά αντικείμενα που βρέθηκαν εκεί.

Βλέπουμε τη λάρνακα με τα οστά του βασιλιά Φιλίππου, φτιαγμένη από χρυσάφι και από πάνω το χρυσό στεφάνι βελανιδιάς, εντυπωσιακά και μοναδικά και τα δύο.

Επίσης υπάρχει αναπαράσταση του ναού για να βλέπει ο επισκέπτης πού ακριβώς ήταν τα πράγματα του νεκρού.

Δίπλα στον τάφο του Φιλίππου υπάρχει άλλος βασιλικός τάφος της γυναίκας του Φιλίππου. Τέλος υπάρχει και τρίτος τάφος «Ο τάφος του Πρίγκιπα», που λέγεται ότι ανήκει στο γιο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ο οποίος δολοφονήθηκε από συγγενείς, έφηβος ακόμα για να μη γίνει βασιλιάς.

Στην έξοδο του υπόγειου τάφου υπάρχει το άγαλμα του Ανδρόνικου, του αρχαιολόγου που έκανε τη μεγάλη ανακάλυψη. Φτάσαμε στην έξοδο του Μουσείου κι ένας ήλιος μας θάμπωσε τα μάτια. Ο ήλιος της Βεργίνας, ο οποίος θα λάμπει πάντα για να φωτίζει όλον τον κόσμο και να θυμίζει σε όλους την Ελληνικότητα της Μακεδονίας.

Αγγελική Θεοπούλου – Δ' τάξη

Μπροστά στη Μεγάλη Τούμπα της Βεργίνας

Μπροστά στο μουσείο Ρούπελ (300 μ. από τα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα)

Μπροστά στις καλύβες των Σαρακατσάνων παρακολουθούμε την ξενάγηση από τον Πρόεδρο του Συλλόγου Σαρακατσαναίων

Στην είσοδο του οχυρού Ρούπελ

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ

Ο Παιδικός Σταθμός και το Νηπιαγωγείο είναι ένας μαγικός καταπράσινος χώρος που καλύπτει 30 στρέμματα. Εδώ έχει δημιουργηθεί με αγάπη και φαντασία μια «ονειρεμένη πόλη» με πολλά και πολύ λειτουργικά παραμυθένια σπιτάκια – τα οποία διασχίζει σφυρίζοντας το τρενάκι του Σχολείου!... Οι λιλιπούτειοι μικροί μαθητές επισκέπτονται καθημερινά τους σταθμούς που υπάρχουν στο πάρκο του Σχολείου μας, αρχίζοντας από τη μεγάλη Παιδική Χαρά με τις 6 τσουλήθρες και τα 3 τούνελ – περνούν από τη μεγάλη ελιά του Παυσανία, χαιρετούν το αγαπημένο πόνυ «Σάμπο» και τα 16 εξωτικά παγώνια – καλημερίζουν τα κουνελάκια, χαιρετίζουν τις μεγάλες πάπιες που κολυμπούν στη μεγάλη λίμνη με το σιντριβάνι και φτάνουν στο τέλος της διαδρομής όπου είναι το σπίτι του Μυλωνά στο μικρό νησάκι που βρίσκεται στο κέντρο της μικρής λίμνης με τα μικρά παπάκια γύρω.

Είναι χώρος ιδανικός που βοηθάει το νήπιο να αναπτύξει τις πρώτες του εμπειρίες και γνώσεις με ηρεμία και χαρά.

Εδώ με αγάπη, υπομονή και τρυφερότητα μπαίνουν τα θεμέλια για τη ζωή και οι βάσεις για τη γνώση. Αρχίζει το χτίσιμο της προσωπικότητας για να γίνουν τα νήπιά μας οι αυριανοί νικητές της ζωής. Τα σύγχρονα εποπτικά μέσα (διαδραστικοί πίνακες – τηλεοράσεις – υπολογιστές για ατομική χρήση – ηλεκτρονικά ποδήλατα για εκμάθηση των εννοιών της αριθμητικής – φουσκωτός παιδότοπος – κουκλοθέατρο – μουσικά όργανα – το ζωοτεχνικό τμήμα κ.λπ.) συνθέτουν μία μικρή ιδεώδη κοινωνία...

Είδαμε να λάμπουν τα ματάκια των νηπίων μας από χαρά όταν παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά στο θεατράκι του Σχολείου μας, όταν έκαναν τα πρώτα οικολογικά μαθήματα στη βόλτα τους στο ποτάμι, όταν ζύμωσαν τα «Λαζαράκια» και τα πήγανε στο φούρνο για ψήσιμο, όταν πέταξαν τα αποκριάτικα αερόστατα, όταν μάζεψαν χαμομήλι και έπλεξαν τα Μαγιάτικα στεφάνια, όταν υποδέχθηκαν το Mickey και τη Minnie στην τάξη τους... Η ζωή στο Νηπιαγωγείο μας είναι μια ατέλειωτη γιορτινή απόλαυση. Το ξεκίνημα της ζωής στο «Πρότυπο Εκπαιδευτήριο Σπάρτης» γίνεται με τρυφερότητα και φροντίδα.

Όνειρο της Δ/νσης είναι να λειτουργεί το πρότυπο Εκπαιδευτήριο «ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΟΥ» στην πόλη μας με άψογο τρόπο συνδυάζοντας τη στέρεα θεμελιωμένη παραδοσιακή παιδαγωγική με τις συνεχώς εξελισσόμενες επιστημονικές μεθόδους υποβοηθούμενη με υπερσύγχρονη τεχνολογική υποδομή.

Η Συντακτική επιτροπή

ποίηση

«Η γιορτή της ποίησης»

Η Ένωση Πνευματικών Δημιουργών «Χείλων ο Λακεδαιμόνιος», σε συνεργασία με την Α/θμια και τη Β/θμια Εκπαίδευση Λακωνίας προκήρυξε διαγωνισμό ποίησης σε όλα τα σχολεία του Νομού Λακωνίας. Το Σάββατο 22 Μαρτίου στο Διοικητήριο της Π.Ε. Λακωνίας πραγματοποιήθηκε η γιορτή της ποίησης και ανακοινώθηκαν τα ονόματα των βραβευθέντων μαθητών. Σε κάθε εκπαιδευτική περιφέρεια εδόθησαν 1 βραβείο και 2 έπαινοι. Το σχολείο μας διακρίθηκε με τον Α' έπαινο. Δημοσιεύουμε τα 3 διακριθέντα ποιήματα των μαθητών μας.

Α' έπαινος

«Ο τόπος μου»

Λακωνία πανέμορφη
με ποικιλία τοπίων
μ' απάνεμες ακρογιαλιές
με αρχαίο μεγαλείο.

Διαμάντι της Ελλάδας μας
στον κόσμο ξακουσμένο
κομμάτι γης Ελληνικής
στο χρόνο δοξασμένο.

Μπαξέδες καταπράσινοι
τριγύρω σε στολίζουν
με πορτοκάλια και ελιές
τις αγορές γεμίζουν.

Στην κοίτη του Ευρώτα σου,
λούζονται Νηρηίδες
γύρω από Σένα πλέκονται
μύθοι και ιστορίες.

Το όμορφο μουσείο σου
μεσ' την καρδιά της πόλης
μιλάει για κατορθώματα
της ιστορίας όλης.

Πάρνωνας και Ταΰγετος
πιστά σε προστατεύουν
σ' Ανατολή και Δύση
γλυκά σε συντροφεύουν.

Κανένας άλλος τόπος
δε μου μιλά όπως εσύ,
όσο όμορφος κι αν είναι
τόσο βαθιά μεσ' την ψυχή.

Δε θα σ' αφήσω εγώ ποτέ
και πάντοτε θα σε τιμώ
πανέμορφη πατρίδα μου
για πάντα θα σε αγαπώ.

Κων/νος Παπαϊωάννου – Στ' τάξη

«Ο τόπος μου»

Ανέβηκα στον Πάρνωνα
να δω τον τόπο μου και το χωριό μου.
Είναι Πάσχα, παντού ευωδιά,
λιακάδα, άσπρα κρινάκια...

Μικρά λευκά σπιτάκια, κήποι,
γεμάτοι βιολέτες και τριαντάφυλλα,
παιδιά στους δρόμους,
με μπάλες και σχοινάκια.

Αρνάκια ανηφορίζουν στη βοσκή
γιαγιάδες ασβεστώνουν τις αυλές
στο καφενείο του χωριού
κουβέντα και καφές.

Απέναντι απ' τον πλάτανο
να το Δημοτικό Σχολείο.
Εκεί μου διηγείται η μητέρα
πως έμαθε τα γράμματα τα πρώτα.

Τώρα είν' άδειο, χωρίς ψυχή
ντουβάρια ...μοναξιά και ...αναμνήσεις.
Έρχεται ένα ταξί και παίρνει τα παιδιά
τα πάει αλλού σε μεγαλύτερα σχολειά.

Πολύ αγαπάω τον τόπο μου
το σπίτι των γονιών μου
το σπίτι των παπούδων μου
την πέτρινη πλατεία του χωριού μου.

Ο τόπος μου είναι οι ρίζες μου,
εδώ γεννήθηκα, εδώ αναγεννιέμαι
εδώ αναπνέω, εδώ θέλω να φέρω τα παιδιά μου,
έστω μόνο για διακοπές...

Μη μου τον στερήσετε
μη μου τον ρημάζετε
αφήστε με να ονειρεύομαι
και να ελπίζω.

Γλεντζέ Άννα – Ε' τάξη

«Ο τόπος μου»

Ο τόπος μου είναι η Λακωνία
κομμάτι της Νοτίου Ελλάδας.
Κάθε της πέτρα, κάθε της βράχος
αν θα μπορούσε να μιλήσει
θα 'λεγε πρώτα για τη Σπάρτη
την πόλη-θρύλο στην ιστορία....

Θα μίλαγε για το Μυστρά
για τα παλάτια και τους ιππότες
για Κωνσταντίνο Παλαιολόγο
για πυργοδέσποινες και Δούκες
για Χρόνια Μεσαιωνικά
ζωή σε κάστρα και χωριά....

Στη Μάνη οι πέτρες αν μιλούσαν
και τι δε θα 'χαν να μας πουν
για πύργους και για «ζεματίστρες»
για τις Μανιάτισσες με τα δρεπάνια
που του Ιμπραΐμη τους στρατιώτες
σαν να 'ταν στάχυα τους θερίσαν.....

Και κάνω όλους να πιστούν
πως ...ΝΑΙ. Είμαι από τη Σπάρτη
από τον τόπο τον ιστορικό και αιματοβαμμένο
από τον τόπο τον ηρωικό και τον ευλογημένο
αυτός είναι ο τόπος μου που πάντα θα τιμώ
και πάντοτε λόγια καλά γι' αυτόν έχω να πω.

Μάνδρος Μιχάλης – Ε' τάξη

Στο αεροδρόμιο Τριπόλεως την ημέρα της εορτής της αεροπορίας

Ο Αποκριάτικος χορός του Νηπιαγωγείου μας

"Όταν μεγαλώσω θα πάω στο στρατό..."
έτοιμα για παρέλαση τα νήπια

συνέχεια από σελ. 7

Τρίκαλα:

Στα Τρίκαλα φθάσαμε απόγευμα της Κυριακής των Βαΐων. Είδαμε μια πανέμορφη πόλη που τη διασχίζει ο Ληθαίος ποταμός. Στο ξενοδοχείο ο κύριος στη ρεσεψιόν μας είπε ότι όλα τα δωμάτια μας έχουν θέα στη .....θάλασσα. Εμείς βάλαμε τα γέλια αλλά ο κύριος μας εξήγησε πως οι Τρικαλινοί λένε θάλασσα τον ποταμό Ληθαίο.

Το βραδάκι κάναμε μια πολύ ωραία βόλτα στην παλιά συνοικία. Είναι γνωστό το τραγούδι «Στα Τρίκαλα, στα δυο στενά, σκοτώσανε το Σαρκαφλιά...». Αυτή η παλιά συνοικία με τα επικίνδυνα σοκάκια έχει γίνει ένα κομμάτι της πόλης με ξεχωριστή ομορφιά. Τα στενά έχουν γεμίσει κληματαριές και μπουκαμβίλιες. Παντού είναι απλωμένα τραπεζάκια που σε καλούν για ούζο – κρασί – μεζεδάκι. Πολλά μπαράκια έχουν ζωντανή μουσική. Σε μια μικρή πλατεία έχουν ζωγραφίσει στους τοίχους σκηνές με τον Τσιτσάνη να τραγουδάει, έναν μανάβη να γυρνάει με το γαϊδουράκι του, κόσμο να τραγουδάει και να χορεύει στους δρόμους. Η μικρή πλατεία μοιάζει με σκηνικό θεάτρου. Προχωρήσαμε ως το κάστρο που είναι πάνω σε ένα μικρό λόφο. Εκεί βρίσκεται το ρολόι της πόλης που φαίνεται από παντού. Την ώρα που βγάλαμε φωτογραφίες το ρολόι έδειχνε 12:30 μεσάνυχτα.

Όλοι μαζί σιγοτραγουδώντας πήραμε το δρόμο της επιστροφής. Στη γέφυρα του ποταμού υπήρχε πολύς κόσμος γιατί γινόταν υπαίθρια συναυλία μουσικής. Ήταν όλα μαγευτικά.

Την άλλη μέρα πρωί – πρωί αποχαιρετίσαμε την όμορφη αυτή πόλη με τις γραφικές γειτονιές και την «τεράστια θάλασσα».

Κωστής Παπαϊωάννου - Στ' τάξη

Καρδίτσα – Λίμνη Πλαστήρα – Τέμπη:

Τη Μεγάλη Δευτέρα το πρωί άρχισε το ταξίδι της επιστροφής στη Σπάρτη. Κάναμε μία στάση στην όμορφη πόλη της Καρδίτσας. Στη μέση της πόλης υπάρχει ένα πολύ μεγάλο και πολύ ωραίο πάρκο. Επισκεφθήκαμε το ιστορικό Μουσείο της πόλης. Έχει 3 ορόφους. Στο ισόγειο υπάρχουν ευρήματα από την αρχαία ιστορία. Στον 1ο όροφο στεγάζεται το λαογραφικό Μουσείο και στον 2ο όροφο ο χώρος είναι αφιερωμένος στον Πλαστήρα, τον ήρωα της εκστρατείας στη Μ. Ασία. Εντύπωση μας έκανε η καρδιά του που φυλάσσεται στην κεντρική αίθουσα. Ο Πλαστήρας σκέφθηκε να φτιάξει την τεχνητή λίμνη Πλαστήρα αλλά δεν έζησε για να δει να πραγματοποιείται το όραμά του.

Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε τη λίμνη Πλαστήρα. Η θέα είναι μαγευτική. Όμως το κρύο ήταν τσουχτερό. Έτσι δεν μείναμε πολύ.

Η μεγάλη στάση έγινε στα Τέμπη. Περάσαμε την κρεμαστή γέφυρα προσκυνήσαμε στο εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής και ήπιαμε αγίασμα από το μικρό σπήλαιο που υπάρχει κάτω από το εκκλησάκι.

Η κοιλάδα των Τεμπών είναι ονομαστή για την ομορφιά της. Στη συνέχεια γεμάτοι αναμνήσεις συνεχίσαμε το δρόμο του γυρισμού έως την αγαπημένη μας Σπάρτη. Γυρίσαμε γεμάτοι γνώσεις και εμπειρίες. Ευχαριστούμε τους γονείς και τους δασκάλους μας.

Κυριάκος Γεωργακάκος – Ε' τάξη

ΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ... ΑΤΑΞΙΕΣ

1. Στην τάξη «Ελαφάκια» η δασκάλα εξηγεί τι σημαίνει η λέξη «σύμπτωση». Α': «Κατάλαβα», λέει μια χαριτωμένη "Ελαφίνα" «Είναι σύμπτωση που ο μπαμπάς και η μαμά παντρεύτηκαν την ίδια μέρα»!....

2. «Η ζέβρα είναι ένα αλογάκι που φοράει ριγέ πιτζαμούλες», αυτά μας είπε ένα χαριτωμένο νηπιάκι.

3. Στην τάξη «Σπουργιτάκια» ένας μπόμπιρας έχει γενέθλια και καμαρώνει. – «Τώρα είμαι τεσσάρων χρόνων».
- «Εγώ είμαι ...πεντάρων», πετάγεται ένας άλλος μεγαλύτερος.

4. –Κυρία πέστε μας πάλι σήμερα για τη λαιμαργία.
- Γιατί; Αυτό το μάθημα το τελειώσαμε.
- Μας λέτε για πάστες – σοκολάτες – παγωτά – σουβλάκια και τέτοια ...και μου αρέσει πολύ αυτή η κουβεντούλα...

5. Στην Ε' τάξη ο μαθητής τελείωσε το διαγώνισμα και παρέδωσε την κόλλα του. Έντρομος όμως γυρίζει σε λίγα λεπτά και παρακαλεί: - Κυρία, δώστε μου σας παρακαλώ το γραπτό μου. Θέλω να βάλω από πάνω την ...περικεφαλαία. Ήθελε να πει την επικεφαλίδα.

6. Ένας μαθητής της Στ' φιλοσοφεί. Πολύ ωφέλιμες οι κότες. Τις τρώμε πριν από τη γέννησή τους, τις τρώμε και μετά το θάνατό τους.

7. Η Νηπιαγωγός δείχνει ένα καινούργιο παιχνίδι – ρομπότ στην τάξη και λέει στα νηπιάκια: - «Παιδάκια να το προσέχετε! Αυτό έχει 1.000€.». και ένα νηπιάκι όλο απορία: «Μπα, τι έκανε κι έβγαλε τόσα πολλά λεφτά....

8. Στην Δ' τάξη η δασκάλα δείχνει την υδρόγειο. Ένας μαθητής καμαρώνει: - Κυρία εγώ έχω σπίτι μου μία πολύ μεγάλη υδρόγειο».
- Πόσο πιο μεγάλη είναι παιδί μου;
Είναι σε ...φυσικό μέγεθος.

9. Στην Στ' τάξη η κυρία ξαφνιάζει έναν αφηρημένο μαθητή.
- Πες μου δύο αντωνυμίες και γρήγορα.
- Ποιος, εγώ;
- Έδειχνες αφηρημένος, μουρμουρίζει ξαφνιασμένη τώρα η κυρία...

10. - Πώς σκότωσε τη Λερναία Ύδρα ο Ηρακλής;
Και ο μαθητής που δεν έχει διαβάσει πολύ καλά: - «Πρώτα έκανε το σταυρό του, πήρε θάρρος και τη σκότωσε».

11. Στην Α' τάξη - μάθημα Γραμματικής:
- Πες μου μία δισύλλαβη λέξη.
- Μάτι κυρία.
- Μπράβο, και γιατί είναι δισύλλαβη;
Γιατί έχουμε 2 μάτια κυρία.
Μένει ξερή η κυρία....

12. Η Νηπιαγωγός εξηγεί ότι ο χρόνος έχει 4 εποχές. Είναι δηλαδή σαν μία πίτα με 4 κομμάτια. Όταν φάμε και τα 4 κομμάτια έχει περάσει ένας χρόνος. Την άλλη μέρα ένα «Ελαφάκι» ρωτάει: - «Εγώ κυρία έφαγα εχθές 2 πίτες με γύρο. Δηλαδή μεγάλωσα 2 χρόνια;»

13. Η Δ/ντρια προσπαθεί να ενθουσιάσει τους μεγάλους μαθητές με την ιδέα του Πανεπιστημίου. Ένας μαθητής αναπτύσσει τη δική του θεωρία.
- Το Πανεπιστήμιο θέλει διάβασμα. Το διάβασμα θέλει χρόνο. Ο χρόνος είναι χρήμα. Δεν είμαστε για έξοδα...

14. Ο παπούς μιας "ελαφίνας" την πήγε στο πατρικό του σπίτι που είναι χτισμένο στο ψηλότερο σημείο του χωριού Άγιος Κων/νος των Βορείων Δήμων. Η μικρή θαύμασε από το μπαλκόνι την κοιλάδα και είπε στον παπού.
- Έχω μια απορία παπού. Από πού ερχόταν το... Σχολικό και σε έπαιρνε κάθε πρωί;

Στην Ε΄ τάξη η Δ/ντρια, προσπαθεί να δώσει παράδειγμα εργατικότητας στους μαθητές.
- Στην ηλικία σας παιδιά ο Γεώργιος Ουάσιγκτων δούλευε για να ζήσει και συγχρόνως πήγαινε στο Σχολείο.
- Έχετε δίκιο κυρία, αλλά σε ηλικία, μικρότερη από τη δική σας ήταν Πρόεδρος της Αμερικής....

"Το νερό των διψασμένων" θεατρικό έργο παιγμένο από τα νήπια "Ελαφάκια"

"Ώρα δημιουργίας" οι μικροί μάγειροι του τμήματος "Σπουργιτάκια" φτιάχνουν τα Πασχαλινά Λαζαράκια

Δραματοποίηση του παραμυθιού "Ο πρίγκιπας βάτραχος" από το τμήμα "Χελιδονάκια'

Παίζουμε την...κάμπια (τμήμα bébé)

Οι Εθνικές μας εορτές γιορτάζονται με μεγαλοπρέπεια στο Νηπιαγωγείο μας "Κρυφό σχολειό", τμήμα "Σπουργιτάκια"

Η βίμνη με τα παπάκια είναι ο αγαπημένος χώρος για τα παραμύθια μας

Το άρμα του Αγιο-Βασίλη φέρνει το 2014

"Οι πειρατές" τα νήπια του τμήματος "Ελαφάκια" σε θεατρικό δρώμενο

Παιδάκια του τμήματος "bebe" στη μεγάλη Παιδική χαρά

Η ομάδα Ζήτα του Σχολείου μας σε δράση

"Πρωινή κουβεντούλα" στα σπιτάκια της Ονειρούπολης

"Ένα μήλο την ημέρα το γιατρό τον κάνει πέρα" Μάθημα σωστής διατροφής στο τμήμα "Χελιδονάκια"

Γλυκές φιλίες αναπτύσσονται ακούγοντας ιστορίες

Ώρα δημιουργίας με το παιδαγωγικό υλικό

Χαρές και γέλια στη μεγάλη τσουλήθρα

Αγώνες δρόμου στο στάδιο από τα "Σπουργιτάκια"

Μαθαίνουμε την ιστορία της πόλης μας, τμήμα "Σπουργιτάκια"

Ο γάτος ο Τομ είναι φίλος μας και γυμνάζεται μαζί μας

Πάμε στο φούρνο, για να ψήσουμε τις δημιουργίες μας

"Χαρείτε όλοι οι Χριστιανοί – Χριστούγεννα στη γη" Πανηγυρίζει το Σχολείο ολόκληρο τη γέννηση του Χριστού μας

Οι ήρωες του Ντίσνεϋ επισκέπτονται συχνά το Σχολείο μας και παίζουν με τα μικρά νήπια